ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. JÚNIUS 9. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Bartis Ferenc
Bános Tibor
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dalmáth Ferenc
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Kaposy Miklós
Mátyás István
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Erdei Sándor
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Mészáros András
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Réber László
Szabó László Róbert
Szegő Gizi
Dr. Tarnóczy Zoltán
Várnai György

MAGYAR MURPHYK

SPENCER PARLAMENTI MEGFIGYELÉSE

A túltárgyalt nem jelenti feltétlenül az eredményest is.

*

HAMILTON A TULAJDONRÓL

Régen megteremtették – most szerzik.

*

DUCHARM ÖNKORMÁNYZATI TÖRVÉNYE

Ha utálod a hatékonyságot, szavaztasd meg.

*

MURRAY KAPITÁNY TÖRTÉNELMI VÁLTOZATAI

Biztonságban szabadság nélkül, vagy szabadságban biztonság nélkül?

*

MÁZLI TÖRVÉNY

Igazán szerencse, hogy a tisztességgel szerzett pénznek sincs szaga...

*

ATWOOD TIZEDES A NAPIREND ELŐTTIRŐL

Igaz, nem oldódik meg semmi, de legalább telik az idő.

*

DEVRIES A KÖZÉLETI AKTIVITÁSRÓL

A víruson kívül már alig akad valami, ami lázba hozhatná a polgárokat.

BECSEI MIKLÓS

BOSZNIA

– Azt az épületet az ENSZ védetté nyilvánította. Ott lesz a bosnyák muzulmánok holocaust múzeuma.

HOLLAND ÉS NÉMET ŐRHAJÓK A DUNÁN

– Na, most már nyugodtan alhatunk!

„Ha egy ember tudja, az az ő baja.
Ha sokan nem tudják, az gazdaságélénkítő program."

(Doktor VAKCINA)

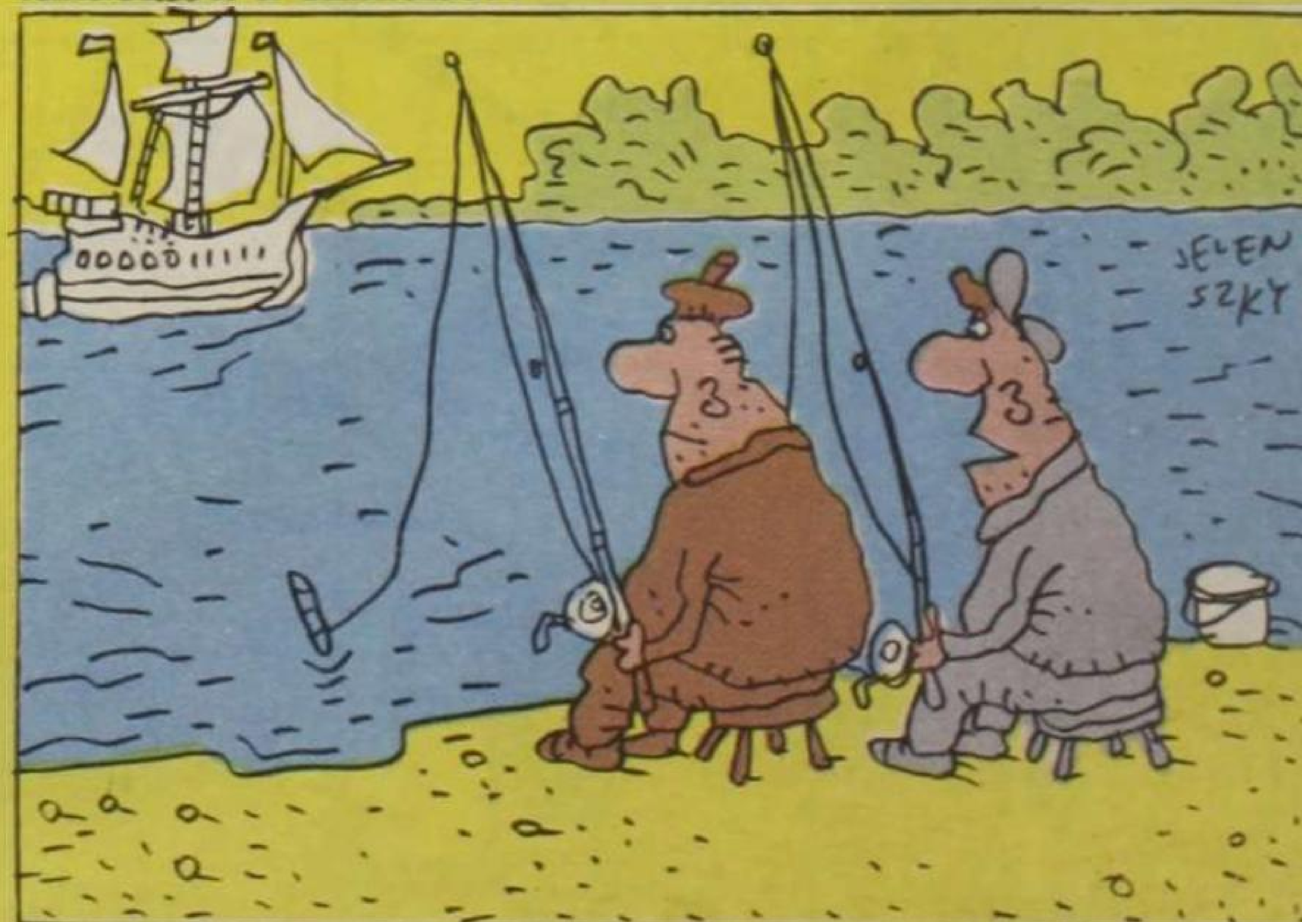
– Ilyen ábrázattal nehogy a polgármester szeme elé kerülj!

– Hogy is volt, atyám, amikor az a Mózes vizet fakasztott a sziklából?

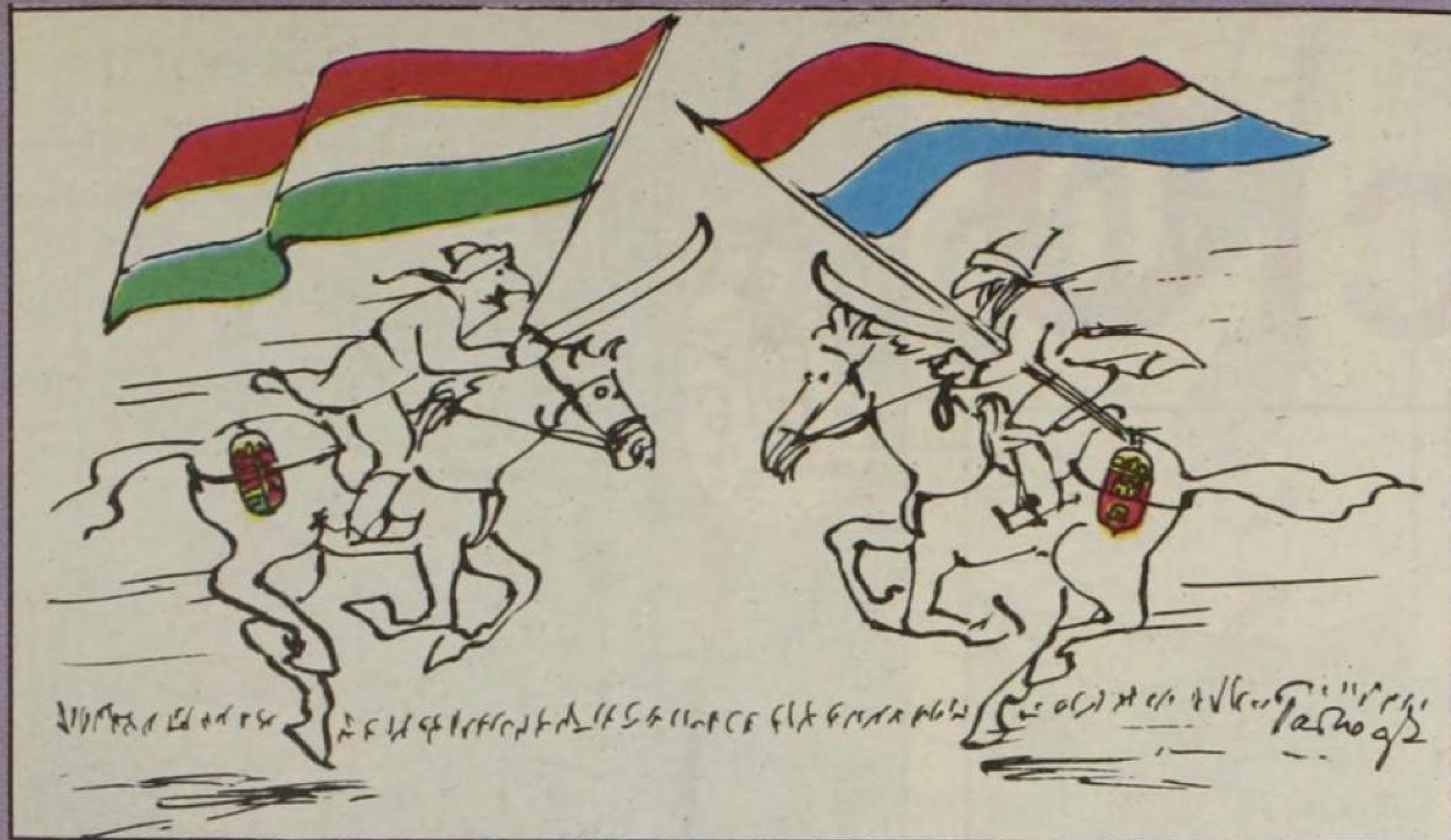

– Tóni bá! Kérlek, ne énekeld állandóan, Megy a csónak porzik az út utána.

– Az embargószigorítás miatt egyre többen látják a Dunán ezt a bolygó hollandit.

ORSZÁG-VÁROS (háza)

DEMSZKY-TV

HARC A NÉZŐKÉRT

– A reggeli hírekig még a következő botrányokról számolunk be.

KÉKTÚRA

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Valamelyik vasárnap délben megállt a kés a levegőben. A kés éppen a kezemben volt, és a marhaszeletet kívántam felvágni. (Mindig késsel szoktam, mással igazán nem tudok felvágni.) Nem hittem a fülemnek. A rádióban Szentmihályi Szabó Péter volt a Szénási Sándor.

Nincs mese, a kormány rátenyerelt a rádióra. És ez nagyon sokba kerül az országnak.

Mert tessék csak számolni: mibe kerül tízmilló ember vasárnapi ebédje? Legyünk szerények, vegyünk fejenként 150 forintot, az másfél milliárd!

Gondoljuk csak el, milyen megtakarítást jelent, ha ezt a hatalmas összeget hétről-hétre meg lehet takarítani!

Vasárnap delente mit hallottunk idáig? Hogy milyen szörnyű az élet, milyen gyalázatos a kormány, micsoda kegyetlen sors sújtja ezt az országot.

Jó ebédhez szólt a „nóta", a kedvelvevő magyarbúsító. Aki egyetértett az elhangzottakkal, rosszkedvű lett, aki meg nem, még inkább. Mert kinek van kedve jóízűen enni, amikor éhezik az ország?!

Erre most ez a Szentmihályi nekiáll azon humorizálni, hogyan lett ő ír terrorista, miképp próbálták beszervezni az IRÁ-ba. Nem mondom, viszonylag szellemes írás volt – már amennyire az ilyesmi kitelik egy ilyen kormánypárti akárkitől –, de könyörgöm: ez most a legfontosabb problémánk?! Mi közünk nekünk az IRÁ-hoz?! Mit locsog nekünk erről ez a kormánypárti firkász?! Mert az, kétségtelenül. Igaz, ugyan, a kormány – legalábbis a magyar – szóba se került. Egy szóval se szidta. Nyilván nem akarta. Nem is dicsérte. Nyilván nem tudta. Mit csinált vasárnapi jegyzet ürügyén? Csak csacsogott, csevegett. Az éhezést csak annyiban említette, hogy elpanaszolta: csekély napidíjából nem telt kosztra. A szívem szakadt meg! Ott ült Dublinban államköltségen, de nem telt neki beafsteakre! Ráadásul mindezt olyan átéléssel mondta el, hogy aki hallotta, gőzerővel látott hozzá a falatozáshoz.

Mi lett a vége? Az egész hallgatóság (ami vasárnap délben több milliónyira rúg) mohón habzsolni kezdte az ebédet. Állítólag néhány vérmesebb férj tettleg inzultálta hitvesét, mert keveset főzött. Tovább nőttek a pocakok, ami nagyon egészségtelen, és Fülöp hercegnek sem tetszik.

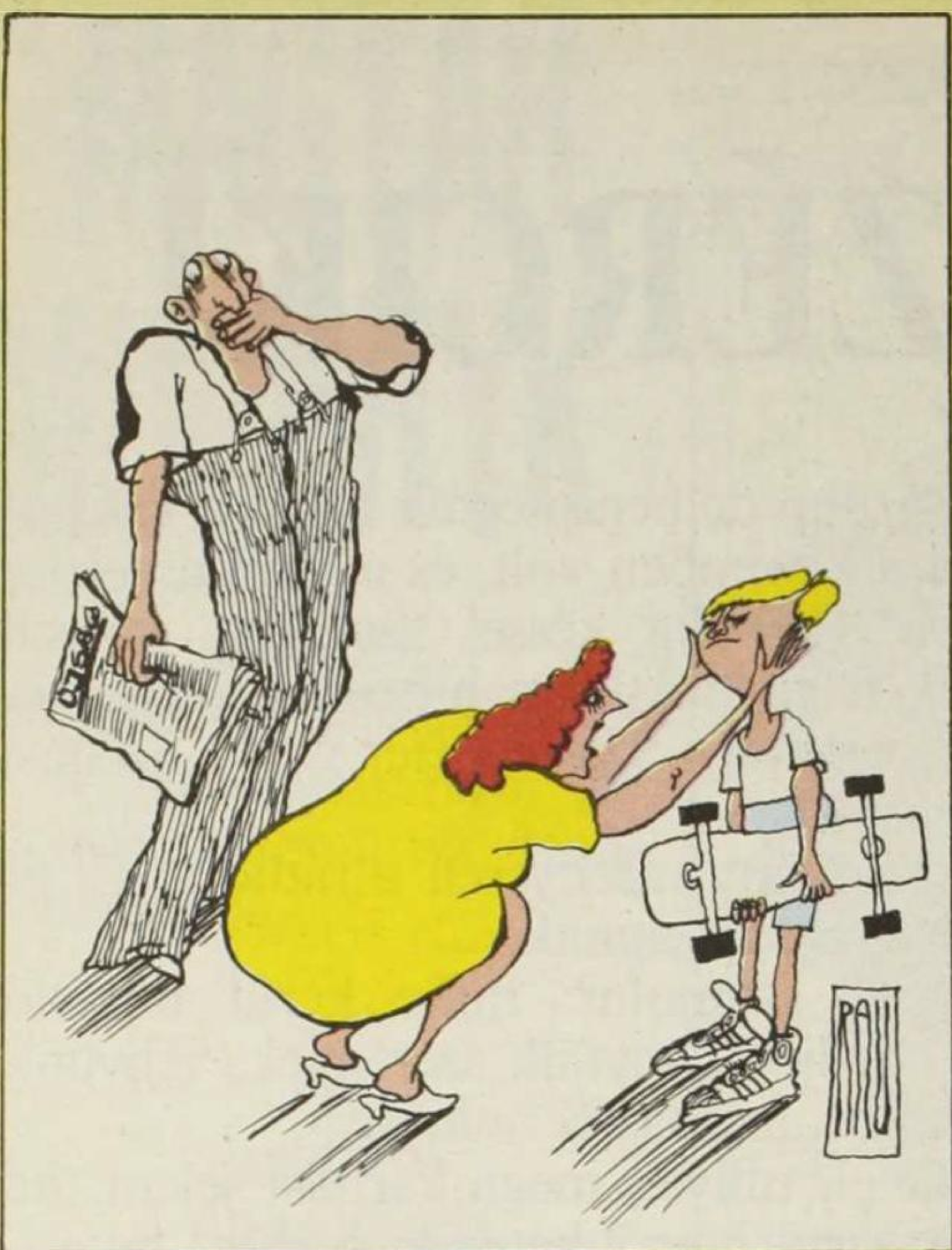
Mi lesz velünk, ha a kormánymancs továbbra is ott marad?!

Én azonban optimista vagyok. Hiszek abban, hogy a megszokott, régi hangokat sem némítják el. És igenis szeretném még hallani Szénási Sándort, R. Székely Júliát is. Mert liberális vagyok. Igaz, a szónak nem mai, hanem eredeti értelmében. Magam is vallom a voltaire-i mondást, mely valahogy így szól: „egyetlen szavával sem értek egyet, de az életem teszem rá, hogy elmondhassa."

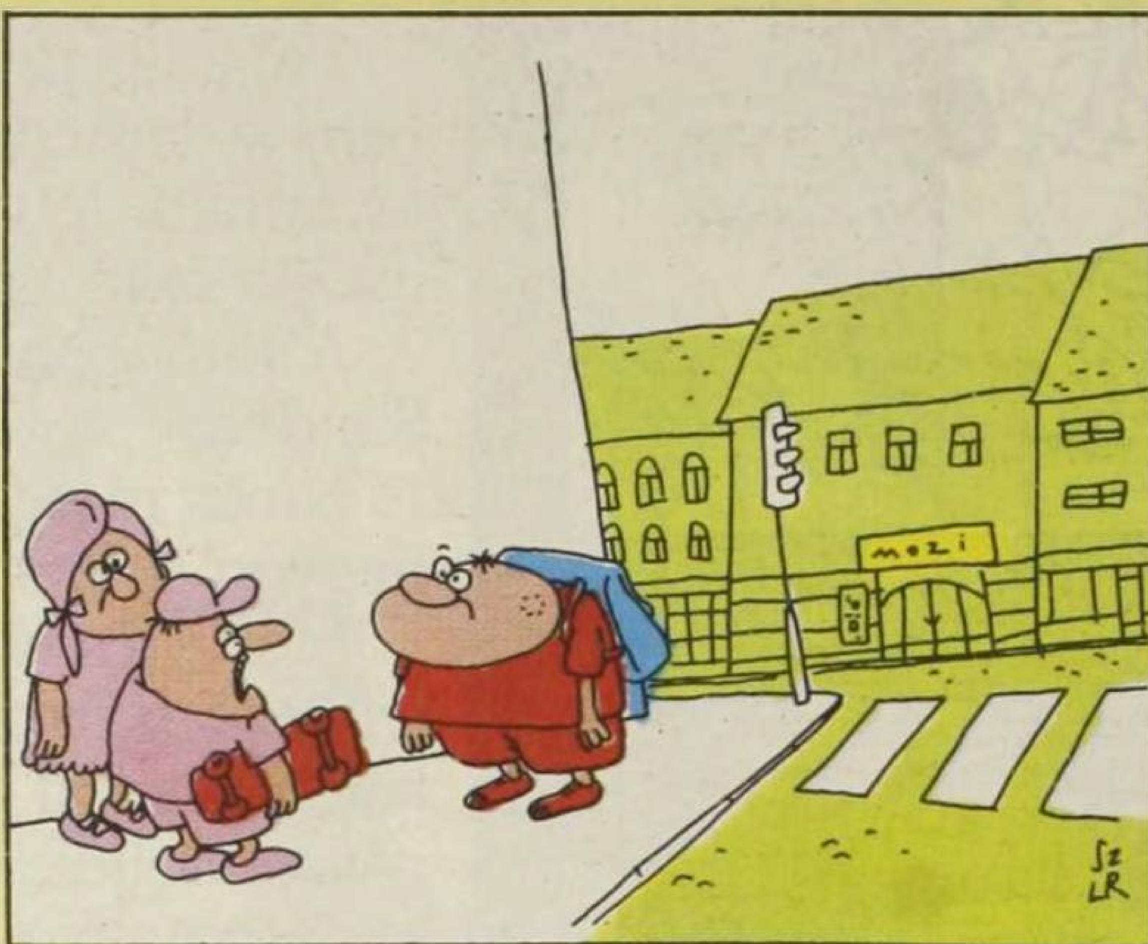
Meg aztán szeretem a kutyámat. Ha vasárnap nincs maradék, éhkoppon marad. Mint legutóbb, Szentmihályinak köszönhetően.

És még mondja valaki, hogy a régi vasárnapi jegyzetek a kutyának sem hiányoznak!

VAKÁCIÓ

– És ha lányokhoz akarsz menni, fiam, akkor apádtól kérjél óvszert, nála mindig van!

– Te még most is az iskolából lógsz? Már megkezdődött a vakáció!

STRÉBER

NŐI NAPOZÓÓÓ!!!

– Szerintem ezen a padon nem fekszik senki, hajnalban lefoglalják egymásnak mind, csak nyugodtan ledobálni róla, hogy mer a máséhoz nyúlni, úszni mentek, órák óta úsznak, azt nem maga határozza meg, már itt is van, alig bírtam tartani, nem akarok kifejezéseket használni, hölgyem, nyugalom, feküdne maga a földön, más is kelhet korán, én is csak egy kis salátafőzeléket, maga hogyan csinálja, tejföllel nekem nem lehet, csak egy kis újkrumplit, az nem étel, a szőkét már én is kerestem, talán a telekre szilvaért, talán fogott egy férfit, mind kukacos, ne röhögtessen, mit keni magát azzal, vajjal kell, azt inkább kenyérre, ez nem nevetség, legjobb a semmi fokozatosan, bele az emberbe az ibolyántúli, máshová a morzsát, és akkor keresztbe úszik, ki van pedig írva, szájon vágni, vakáció van, de nem a fejemen, az enyémnek se használ, csak jön haza, tizenhat, szokd meg muter, fiú, ezentúl így lesz, Balázskának, azt nem te mondod meg, már szakad szét, de amiket most lehet kapni, fent elől nem fér bele semmi, csak egy kis eperhab, a kis vöröset már én is kérdeztem, teljesen ütődött mind, most operálták, ne olvasson a napon, meg se látni rajta, utóvizsgára készülök, azért nem kell levágatni, idd meg nyugodtan, én már unom fésülgetni, feküdjünk ferdébben a nap miatt, ott egy férfi, akkor nem tudom kinyújtani a lábamat, nem férfi csak szerelő, ki tette ide ezt a törülközőt, rövid hajjal még több a baj, miért nem rögtön a számba rakja, állítólag elromlott a zuhany, érdekes, ezt örökké javítják, legalább van az ürgének egy jó napja, megszokta már a pucér nőket, muszáj, munkába, pedig isteni ez a csend!

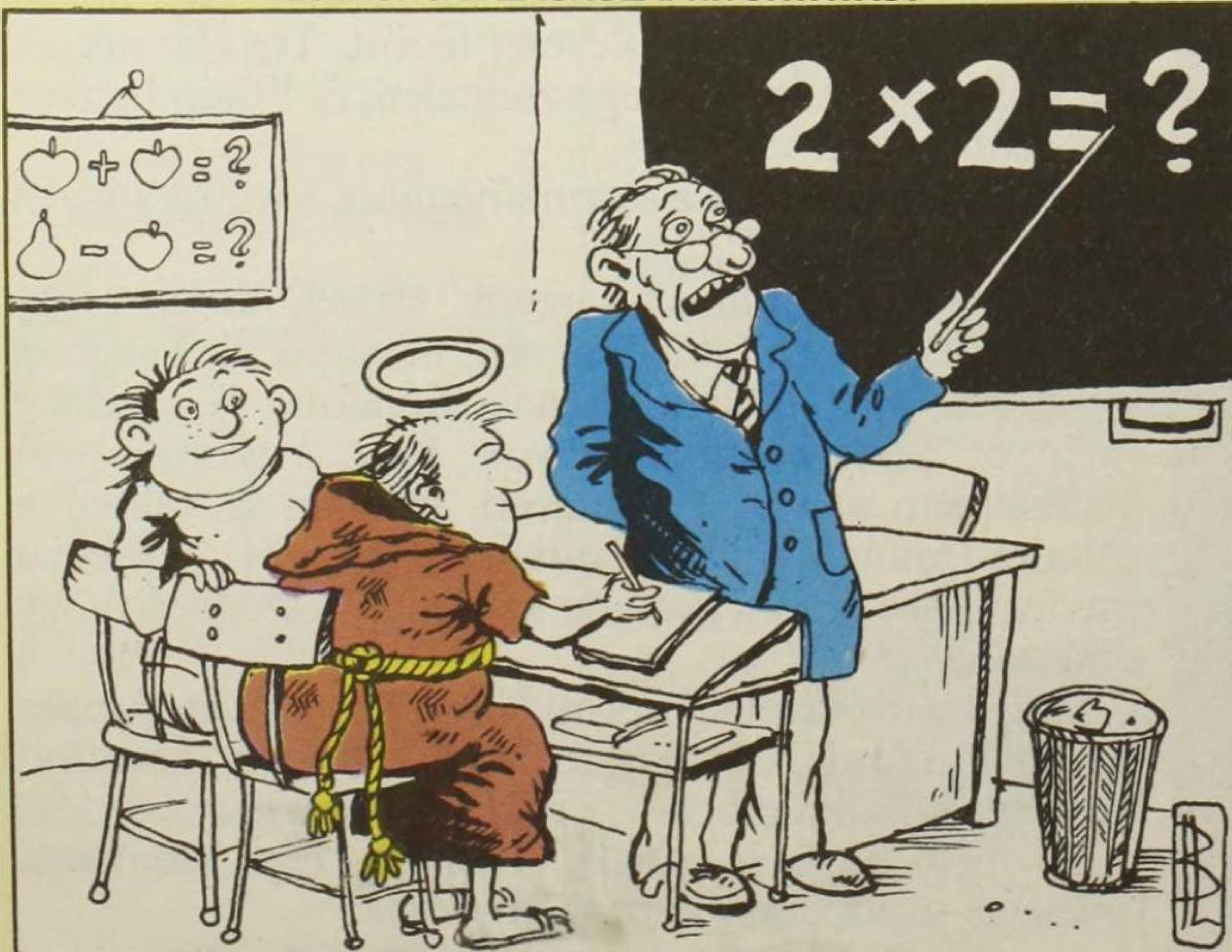
G. SZABÓ JUDIT

A KOR SZELLEME

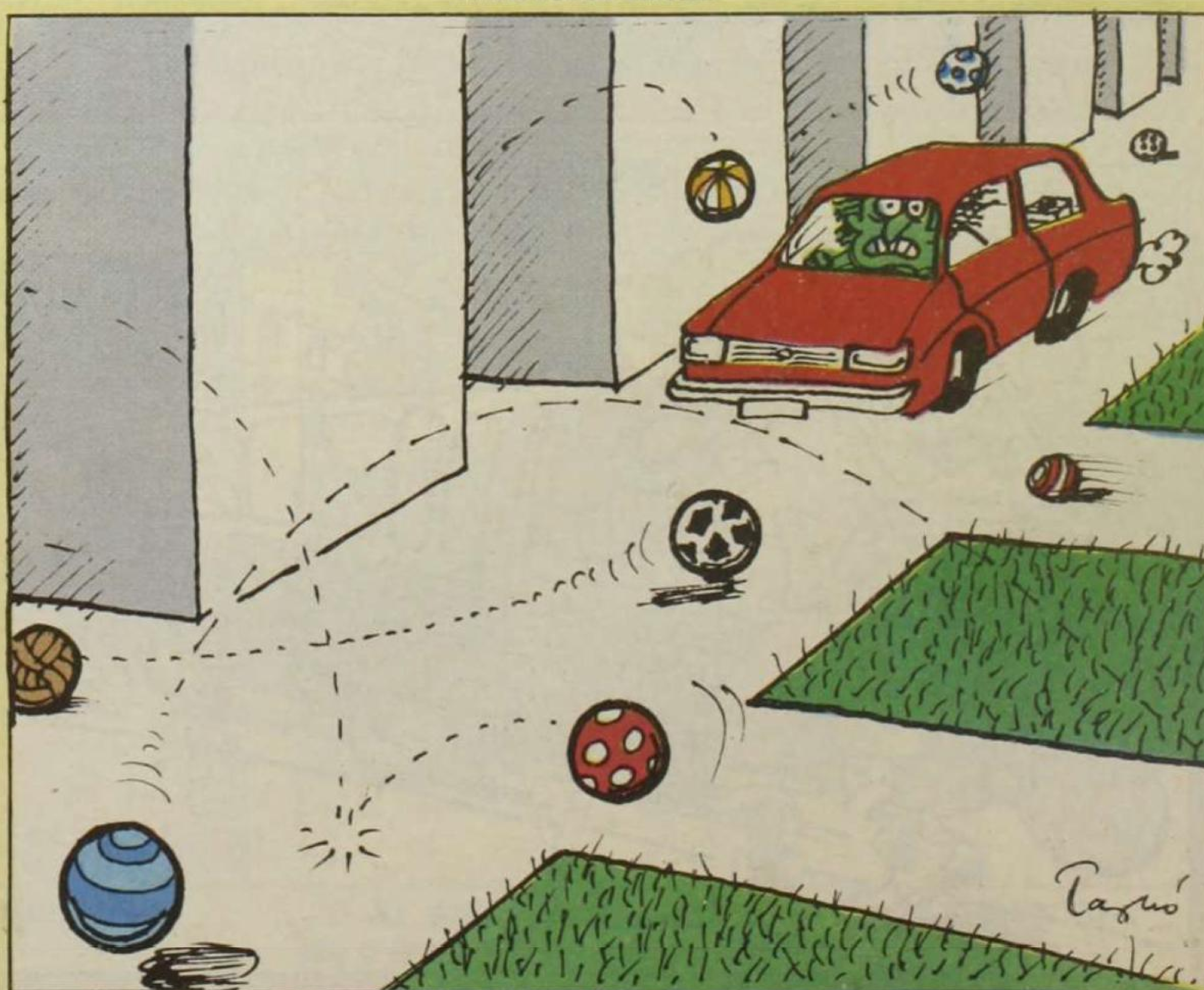
– Ez elvi kérdés. Én elutasítok mindennemű kollaborációt a jelenlegi hatalmi struktúrával.

PETŐ IVÁN ELUTASÍTJA AZ ISKOLAI HITOKTATÁST

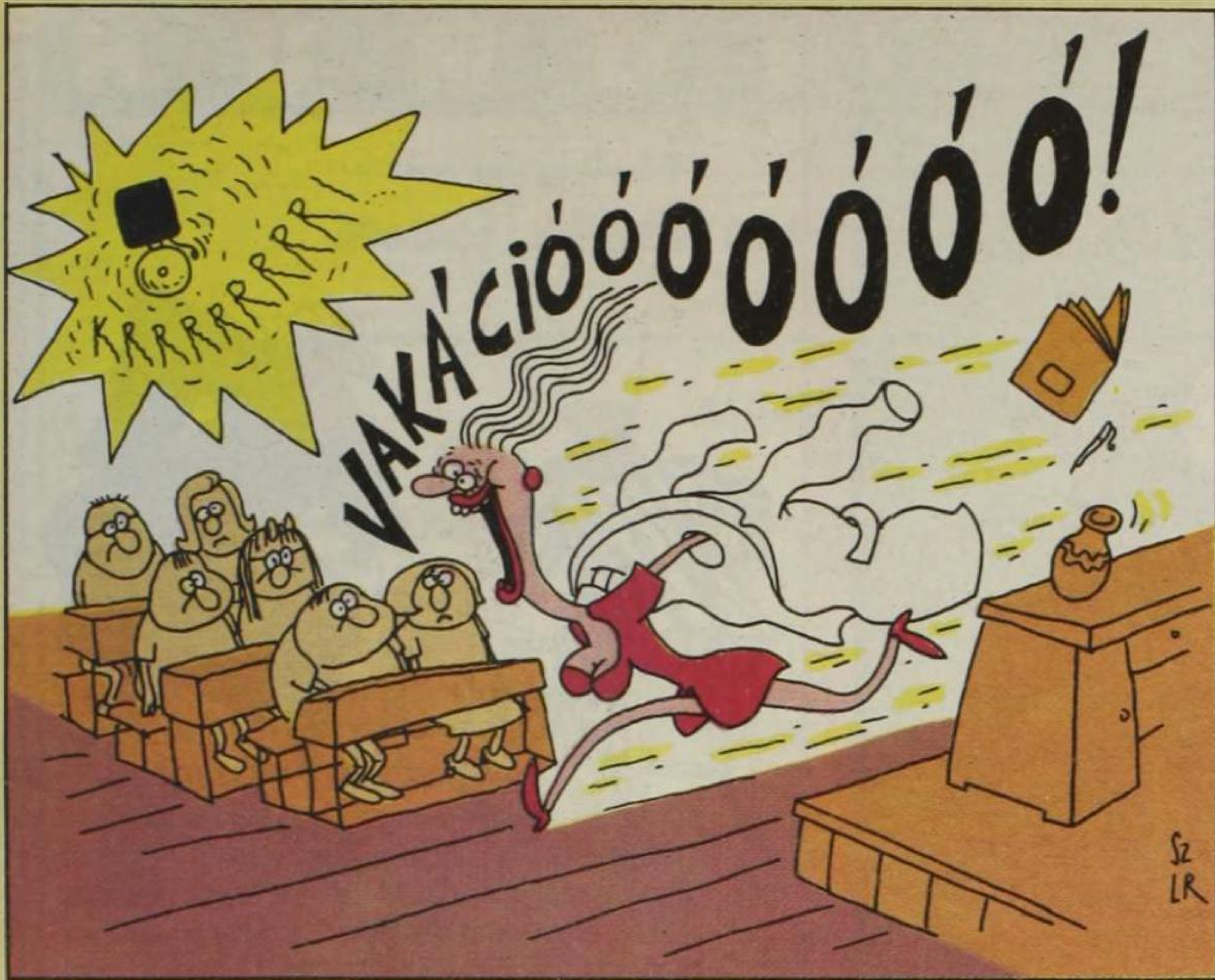

– Jé, te hittanra is jársz?

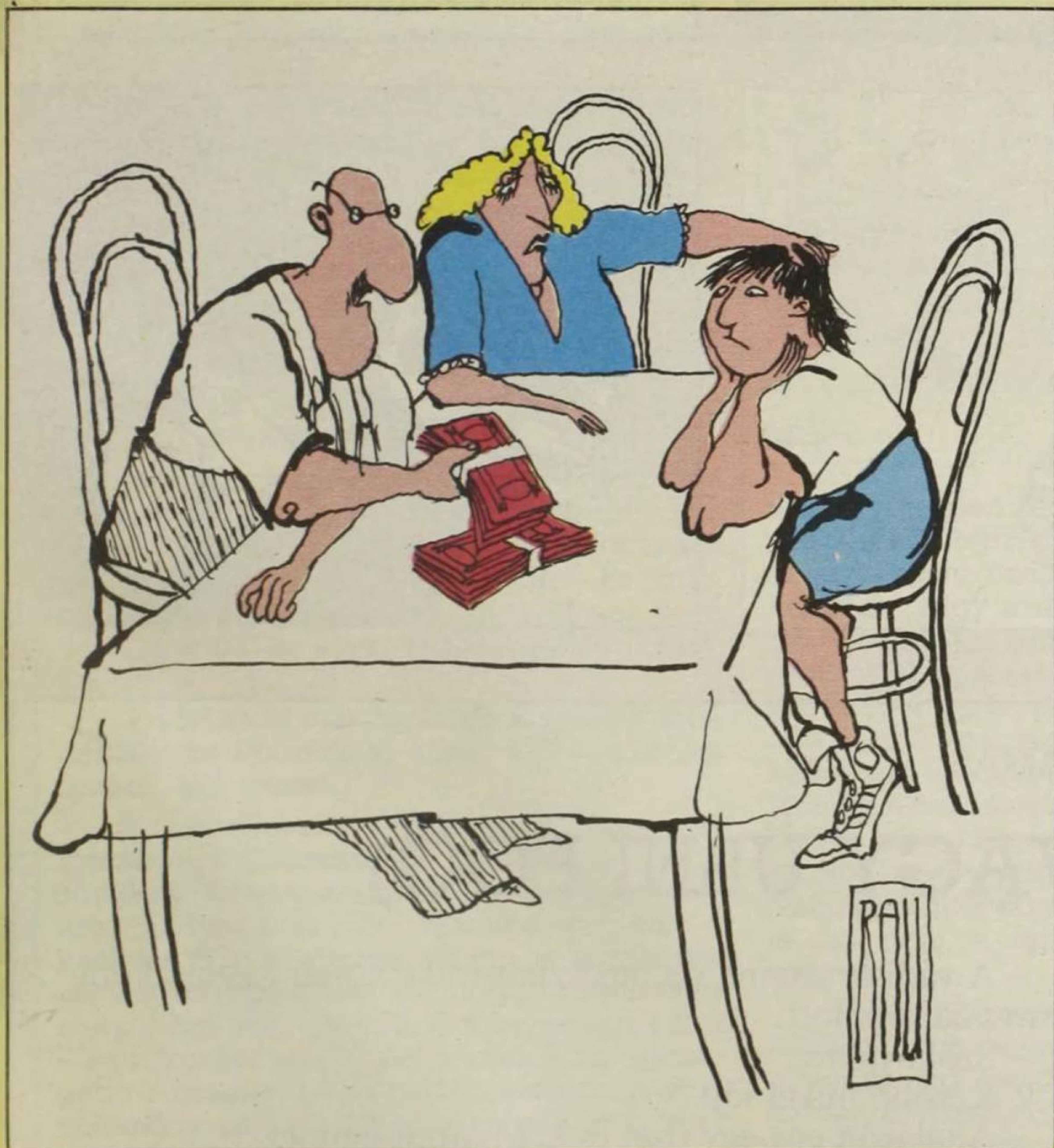
VAKÁCIÓFRÁSZ

AZ UTOLSÓ CSENGETÉS

VAKÁCIÓ

– A vakációdra összegyűjtöttünk anyáddal kétszázezer forintot, mi addig bekéredzkedünk egy szociális otthonba, ha beleegyezel, kisfiam.

DALMÁTH FERENC:

IDEGENFORGALMI ROMANTIKA

Már másfél órája bandukolunk a dögmeleg jaffai utcácskákon. Ütött-kopott házak, vacak üzletek és annyi légy, amennyivel bőven el tudnánk látni a szomszédos országokat is – ha diplomáciai kapcsolatban lennénk velük... Hárman vagyunk; két óhazai turista, Böske és Miska, valamint csekélységem, aki idestova 25 éve élek Izraelben, szóval már majdnem bennszülöttnek számítok az Ígéret Földjén.

Mit mondjak, vannak itt ennél festőibb helyek is, de Böske, aki régi ismerősöm, kötötte az ebet a karóhoz, hogy feltétlenül látni akarja Jaffát délelőtt. Hát most aztán látja!... Harminchat fok van árnyékban, csak az a baj, hogy az árnyék momentán hiánycikk!

Az egyik boltból a másikba vonszoljuk magunkat. Természetesen sehol sem veszünk semmit, mivel nincs felesleges pénzünk. Ezt valahogy az eladók is rögtön megszagolják... Határozottan romlik a hangulat. Úgy érzem, hogy mint vendéglátónak, nekem kell megmenteni a helyzetet, mivel ezek a mocskos sikátorok nem képeznek túl nagy látványosságot. Csak valami csoda segíthetne rajtunk, ötlik agyamba. Például, ha megpillantanánk hirtelen egy márványtáblát, hogy pont ezen a szent helyen Jézus nápolyi szeletté változtatott egy darab üres maceszt, vagy Mózes jéghideg coca-colát fakasztott a langyos vízcsapból. Sajnos, egyikük se járt Jaffán... Így rögtön el is hessegettem ezeket a képtelen ötleteket.

Azonban romlott fantáziám ekkor már feltartóztathatatlanul működésbe lépett. Nem árt, ha kicsit feldobom ezt a lepra környéket a vendégeim kedvéért!

– Miska, látod ott azt a félig romba dőlt házat?

– Igen. Miért?

– Ott volt az összeesküvők főhadiszállása.

– Miféle összeesküvőké?

– Természetesen a zsidó összeesküvőké! Ide fészkelte be magát titokban a legendáshírű Zugspitzer Csoport. Az angolok képtelenek voltak a nyomukra akadni, pedig egész tisztességes kis vérdíjat tűztek ki Zugspitzer fejére, de az sem segített, mert leborotválta a bajuszát és vörös álszakállt növesztett. Csak a sifrírozott jelszóra vártak, hogy lángba borítsák az egész Közel-Keletet!

– Na, és megérkezett a jelszó?

– Nem, mert hiba csúszott a számításba; váratlanul kitört a második világháború! S a tengeralattjáró, amely a rejtjelkulcsot hozta, szőnyegbombázás áldozata lett.

– Mi történt a rejtjelkulccsal?

– Örök álmát alussza a hullámsírban...

Böske kéjesen megborzongott és lefényképezte a romokat. Miska is egész felvillanyozódott Zugspitzeréktől:

– Ott mi volt azelőtt? – mutatott egy horpadt fedelű bádogfészerre.

– Az összeesküvők főhadiszállása. – mondtam egy rutinos idegenvezető fölényével.

– Miféle összeesküvőké? – kérdezte barátom kissé gyanakodva.

– Természetesen az arab összeesküvőké! A mufti hívei ott készítették az időzített bombákat. Az egyik bomba nem a legjobban volt időzítve... akkor horpadt be a tető...

Tovább sétáltunk. Felhívtam a figyelmüket egy ócska kis hotelre, ahol annak idején, megszállt Napóleon, két szerecsen hastáncosnővel, valamint Sigmund Freud szülőházára.

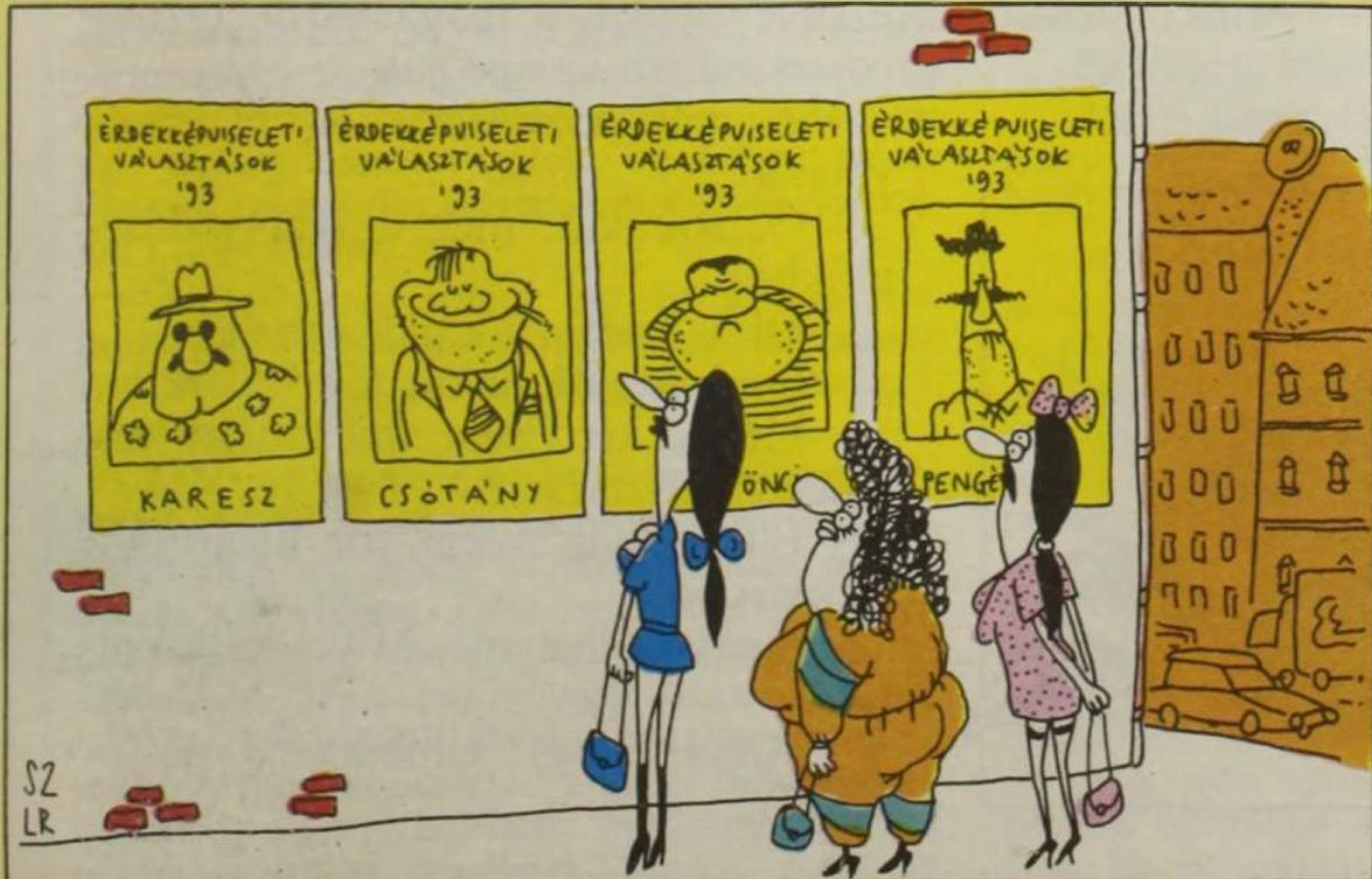
– Hát Freud nem Ausztriában született? – hüledezett Miska.

– Az az unokatestvére volt! – közöltem ellentmondást nem tűrő hangon.

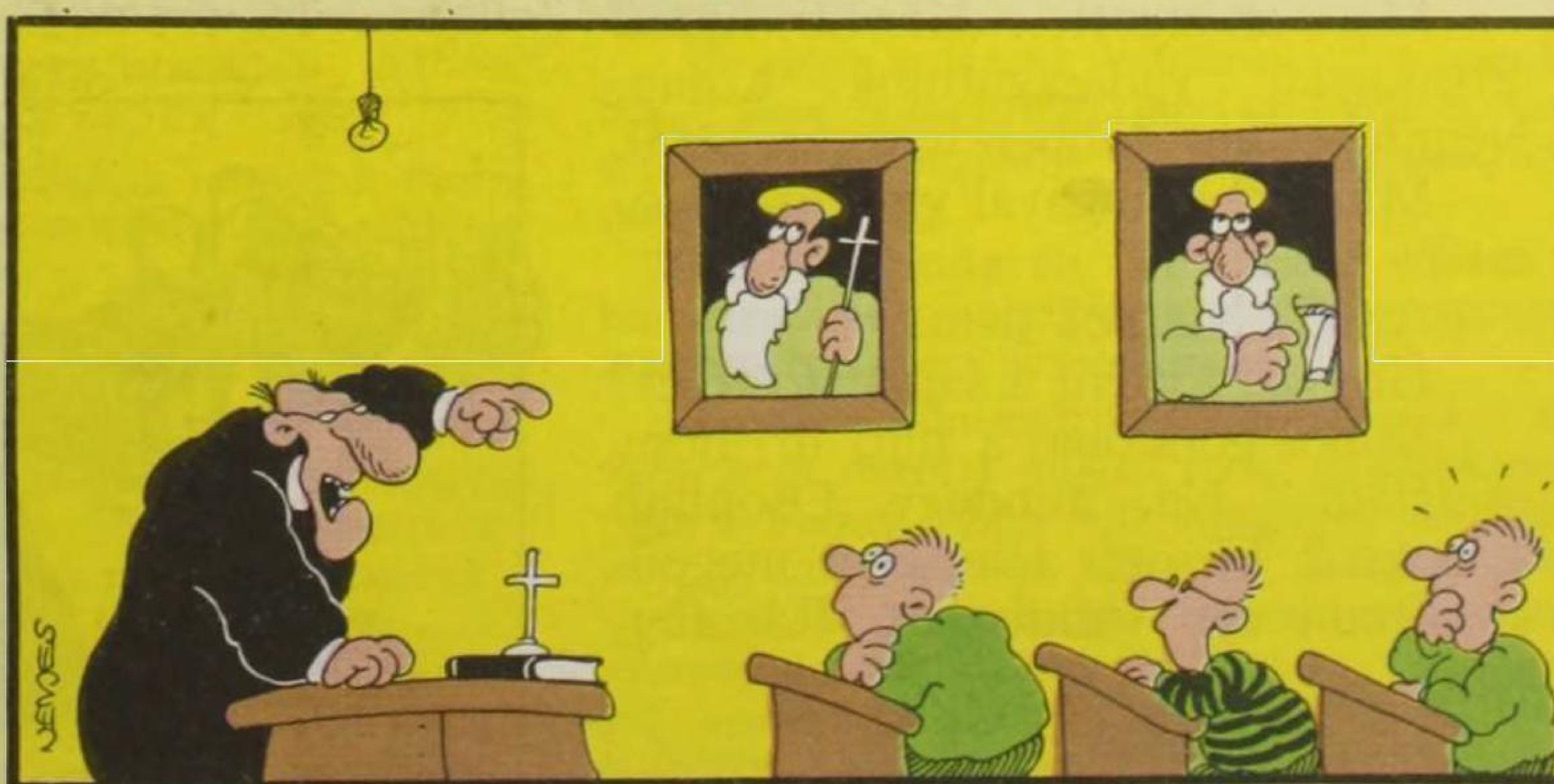
Búcsúzóul, a biztonság kedvéért, még megmutattam nekik Bálám szamarát a piacon és Jákob lajtorjáját a tűzoltóság udvarában.

– Kösz a kalauzolást! – hálálkodott Böske. – Igazán tanulságos séta volt ez a mai! Úgy látszik, valóban érdemes volt kiizzadni a borsos útiköltséget, mert itt Izraelben legalább minden sarkon művelődhet az ember a pénzéért!

DEMOKRÁCIA

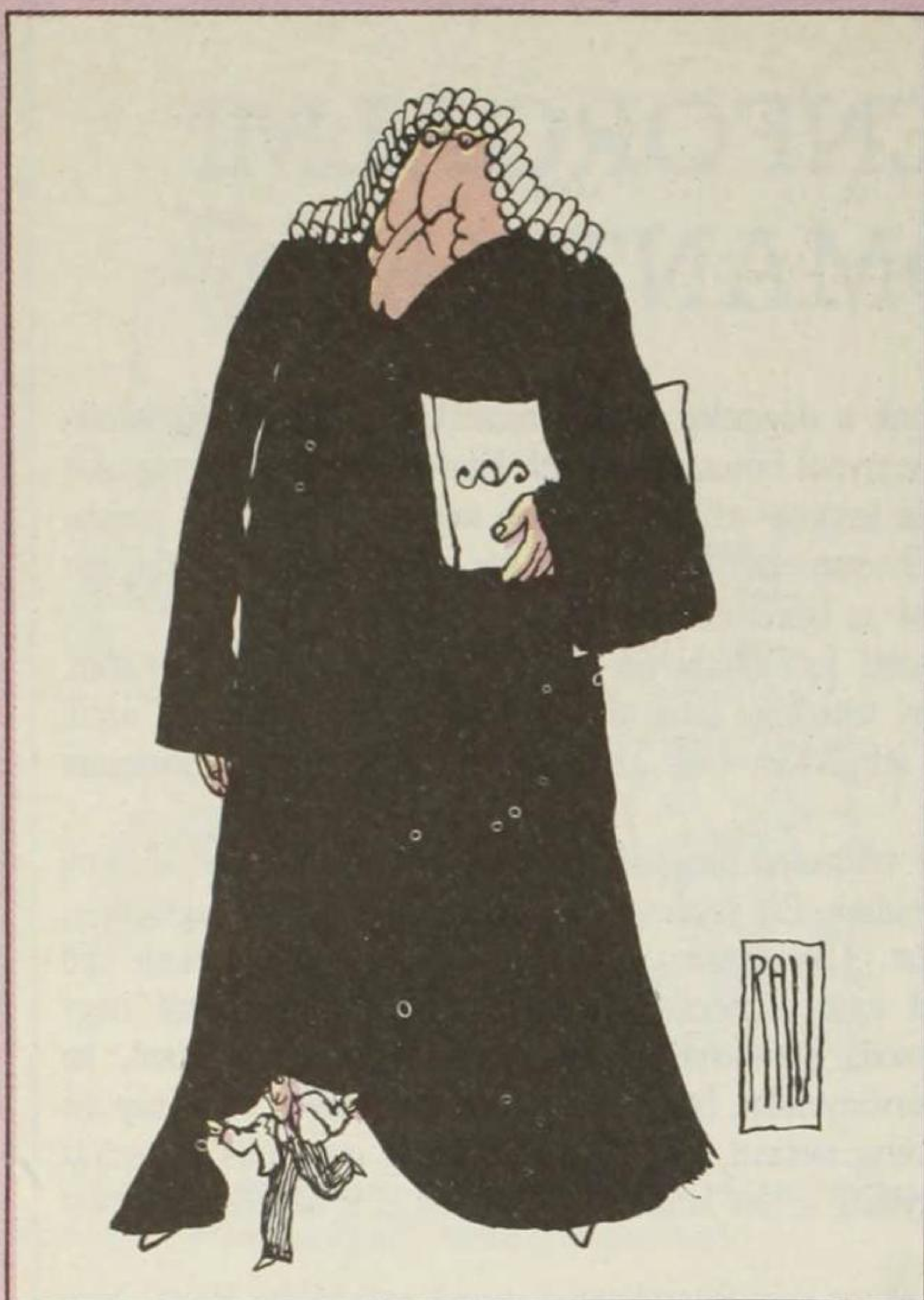

EGYHÁZI ISKOLA

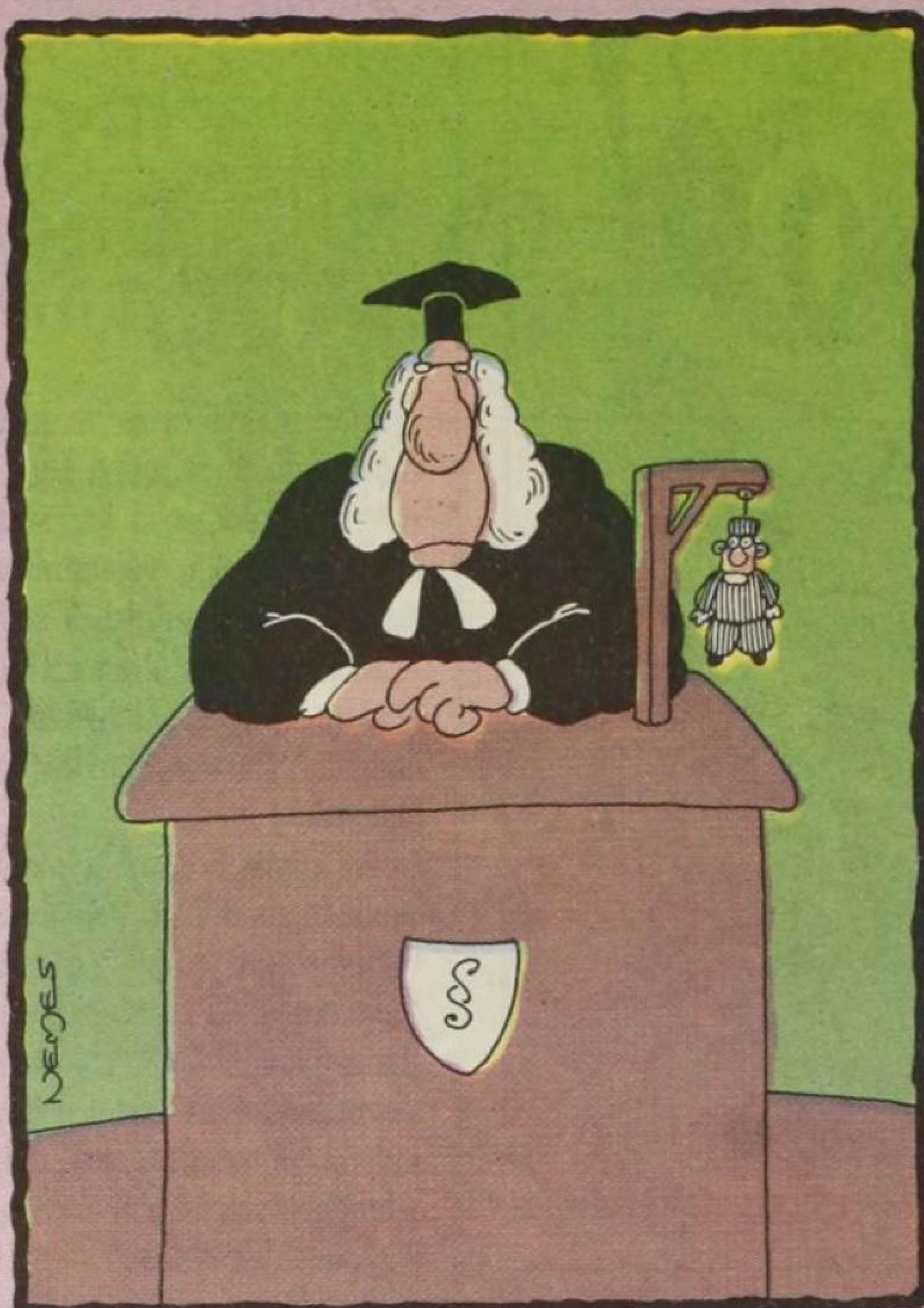

– Ne feleselj, édes fiam, mert akkora pofont kapsz, mint Jákob Mózes I. könyvének XXXII. részében.

JOGHÉZAG

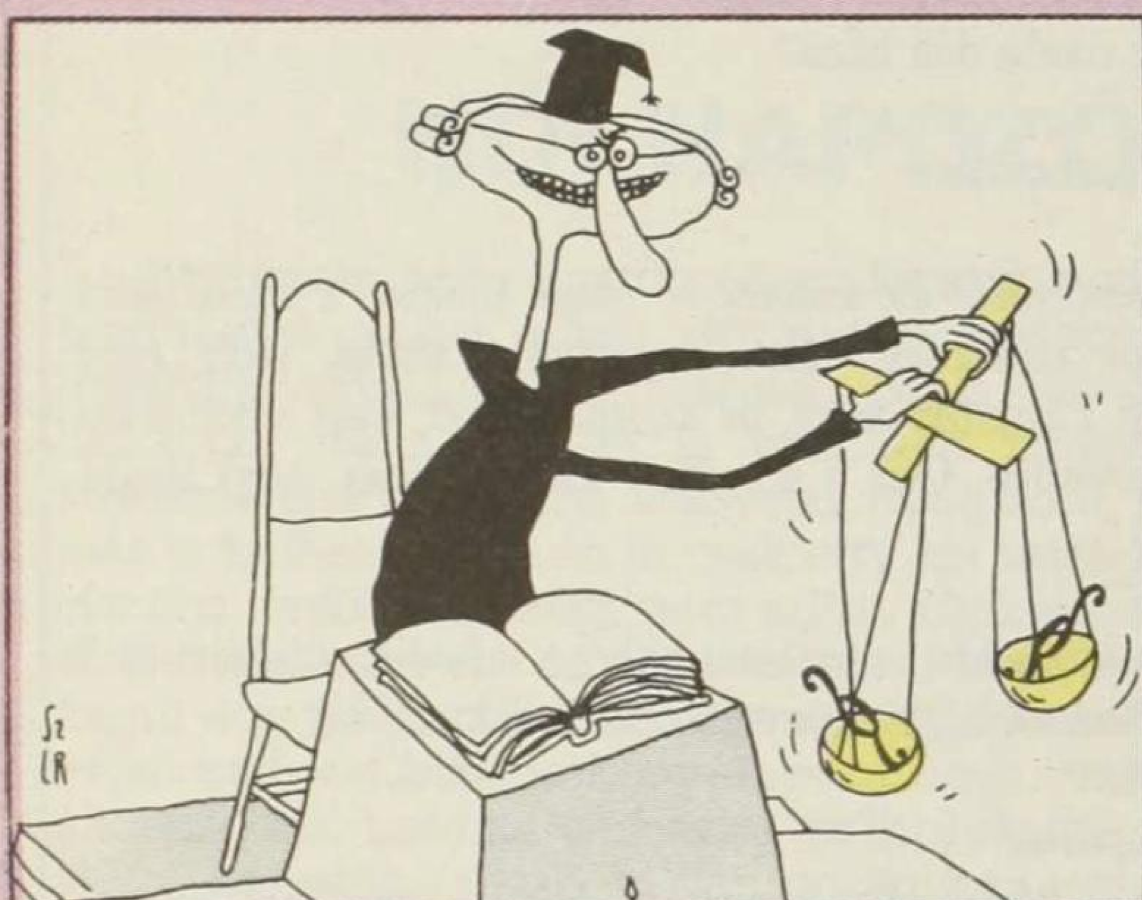

KABALA

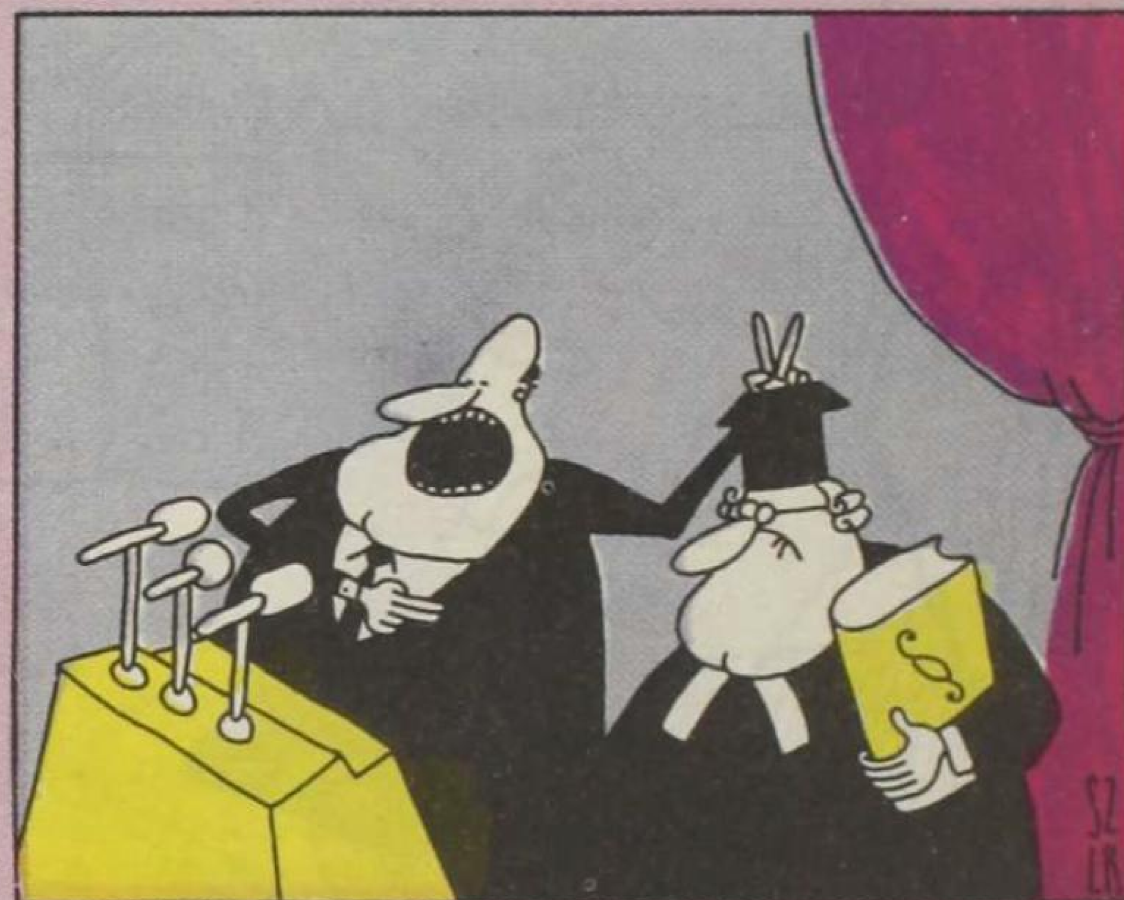

BÜNTETÉSKISZABÁS

WÉBER TAMÁS:

A VADÁSZ ÜL… (VAGY ÜLNI FOG)

– Vádlott, álljon fel! A személyi igazolványát tegye le a földre!

– Miért, bíró úr?

– Hogy fölvehessem az adatait. Neve?

– Szerencsés Béla.

– Anyja neve?

– Szerencsésné, született Mázlis Etelka.

– Hol született?

– Burokban.

– Az a vád maga ellen, hogy a múlt őszi körvadászaton megsebesítette az anyósát. Miért?

– Mert mozgott… Kisebb baráti társasággal vadászgattunk aznap. Nem lehettünk többen háromszáznál.

– Mindenki magával vitte az anyósát?

– Az ifjú házasok nem.

– Hogyan történt a sajnálatos eset?

– Miből gondolja, a bíró úr, hogy sajnálatos? Na, mindegy. Osontam a bokrok között, s hirtelen megpillantottam egy vaddisznót. Rárőfögtem.

– Hogy elijessze?

– Nem. Hogy húzza le a fejét.

– A vádirat szerint, ön tapasztalt vadász, már kamaszkorában vadászgatott.

– Szoknyákra.

– Később miket lőtt?

– Általában egy-egy őzet és két-három hajtót.

– És amikor megsebesített valakit, mit mondtak magának?

– Azt, hogy semmi baj, párttitkár elvtárs…

– És mi a helyzet a guruló dollárokkal? A nyomozati anyag szerint magánál is voltak guruló dollárok.

– Amikor továris Brezsnyev leesett a magaslesről, bizony összeszedtem az apróját.

– A mai politikusok közül ismer valakit?

– Ó, sokukat, még a régi vadászidőkből…

– Ők is vadásztak akkoriban?

– Csak a puskáinkat töltögették.

– Utolsó kérdésem, mit szóltak tettéhez vadásztársai?

– Elfordultak tőlem, sőt, kizártak a társaságból.

– Nagyon helyes! Mivel indokolták?

– Azzal, hogy elhibáztam a lövést…

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

BALSAI ISTVÁN

igazságügy-miniszterrel

Miniszter úr, igaz a pletyka, mely szerint ön megsértődött a tv Uborka sorozata miatt?

– Dehogyis. Honnan veszik ezt?

– Azt hallottam, ön, amiatt sértődött meg, hogy eleinte nem szerepelt a sorozatban.

A miniszter nagyot nevet.

– Nem ez túlzás. A valóságalapja annyi, hogy valamelyik rádiós műsorújság – nem emlékszem már, melyik, elég sok van – megkérdezett, melyik tévéműsorokat szeretem nézni. Hát sokat nem tudtam mondani... Az Uborkát mindenesetre megemlítettem. Erre felvetették, akkor is szeretném-e, ha benne lennék. „Az egyáltalán nem lenne baj" – mondtam. Ez a spontán válasz aligha nevezhető sértődésnek...

– Mindenesetre amikor ezt a pletykát hallottam, azt javasoltam a sorozat készítőinek, hogy tegyenek be egy jelenetet, amelyben ön elkeseredetten panaszkodik egy kollégájának: „Nincs igazság! Nincs igazság!" – „Hogy mondhat ilyet egy igazságügy-miniszter, hogy nincs igazság?" – „Mert nincs igazság! Kihagytak az Uborkából!" – „De hiszen most már benne vagy!" – „Ja, az más! Akkor van igazság!" A jelenet nem készült el, talán bántónak érezték.

– Pedig egyáltalán nem az. Egyébként nem csodálkozom, hogy ritkán karikíroznak. Ez nyilván összefügg azzal, hogy a jogászok száraznak tűnő munkát végeznek. És talán személyiségi oka is van annak, hogy nem jutok eszébe az ilyen show-műsorok készítőinek.

– Akkor most már hajlandó igazságot szolgáltatni az Uborkának azzal, hogy kijelenti, igenis „van igazság"?

– A közvélemény félreértése, hogy az igazságügy-miniszternek van valami köze a döntések meghozatalához. A minisztériumnak, melynek felelős vezetője vagyok, a konkrét ügyek elintézésében az égvilágon semmi szerepe nincs. Nem olyan régen még annyi köze volt, hogy a törvényességi óvást – amit korábban megszüntettek – az igazságügy-miniszter is kezdeményezhette. A közvélemény ezt nem tudja, így aztán ha bárhol megjelenek egy lakossági fórumon, vagy hasonló beszélgetésen, sorra kapom a különféle panaszokat, az emberek elmondják jogos vagy vélt sérelmeiket, és nem hiszik el, hogy nem tudok beleszólni ügyük elintézésébe. Ez nyilván a minisztérium elnevezéséből is adódik, de hát az Igazságügy Minisztériumnak mindenütt a világon ez a neve. És mindenütt szembenéznek ezzel a problémával, ebben biztos vagyok. Úgyhogy, ha az Uborka igazságszolgáltatásra vágyik, forduljon a bírósághoz.

– Az ellenzék még azt is kifogásolja, hogy a bíráknak és az ügyészeknek közük van az igazságügyhöz. Mármint a minisztériumhoz.

– Már az unalomig kell ismételgetnem, hogy miféle sérelme lenne a bírói függetlenségnek az, hogy a minisztérium menedzseli a testületet. Ez a bírói függetlenségnek nemhogy gátja, éppen ellenkezőleg: szolgálata. Mert hát milyen bíróság lenne az, ahol maguknak kellene megteremteni a működéshez szükséges anyagi feltételeket, beszerezni és működtetni épületeiket, kilincselni a költségvetésért, ha ők szabnák meg, mennyien legyenek – ilyen a világon sehol nincs. Mint ahogy olyan sincs – éppen az egyensúly miatt –, hogy a parlament, a kormány vagy a másik hatalmi ág egymást ne kontrollálja. Mondok egy egyszerű példát: ki állítaná azt, hogy az Alkotmánybíróság függ a parlamenttől? (Inkább az ellenkezője látszik igaznak.) És mégis: a parlament voltaképp igen egyszerűen meg tudná szüntetni az Alkotmánybíróságot azzal, hogy nem szavaz meg költségvetést a működéséhez... Ez korántsem jelent ítélkezési függőséget. Valakinek menedzselnie kell a bíróságokat is, ha nem a miniszternek, akkor valaki másnak.

– Tehát, ön szerint, nem baj, ha az igazságügy az igazságügyhöz tartozik. Csak hát az igazságról mindenki másképp vélekedik. Ez ügyben sokakban nagy hiányérzet van mostanában. Mintha némelykor aludna az igazságszolgáltatás. Nem tudom, a humor vagy a politika kategóriájába sorolható az a tény, hogy évek kellettek ahhoz, hogy valaki fellelje azt a rendeletet, amely szerint a háborús bűnök Magyarországon sem évülnek el.

– Ez keserű humor...

– Vagy, hogy némelyek kétségbe vonják, hogy 1956-ban Magyarországon háború volt?

– Itt egy tragikomédiának lehetünk szemtanúi. Már a rendszerváltozás előtt született egy jogszabály, amely a Legfőbb Ügyészséget tényfeltáró vizsgálatok elrendelésére jogosította fel, hivatalból. Tehát már akkor! Azóta eltelt néhány év, csupán egyetlen példát említek: a mosonmagyaróvári üggyel kapcsolatos feljelentés, nyomozás-megtagadás, de bejelentik, hogy mégis elrendelik a tényfeltáró vizsgálatot, aztán semmi... És jönnek a feljelentések, mert a mosonmagyaróvári tragédia csak egy a sok közül, de még nem történt semmi. Ilyen nyögvenyelős eljárásra aligha van példa a világon. Ez az igazság, ezt el kell ismerni. De az igazságügy-miniszter politikus, akinek nincs beleszólása a büntetőeljárásba, ezért ennek a kérdésnek a megoldása a történelem ítélőszéke előtt nem az én felelősségem lesz.

– Pedig ennek a kérdésnek a megoldatlansága hozzájárul az ország rossz hangulatához. Egyrészt az emberek igazságérzetét sérti, másrészt így sokkal többen félnek, mint ahány valódi bűnösnek valóban félnie kellene. Idejövet, Nagyatádi Szabó István szobra talapzatán, a Földművelésügyi Minisztérium előtt olvastam ezt az idézetet: „Nem sebeket ütni, hanem sebeket gyógyítani jöttünk a Parlamentbe." Lehet-e úgy sebeket gyógyítani, hogy közben ne üssünk sebeket?

– A gyógyításhoz sok esetben operációra van szükség, márpedig nincsen műtét vágás, seb nélkül. Ha már a hajdani földművelésügyi minisztert, Nagyatádi Szabó Istvánt idéztük, maradjunk az ő szakterületénél, vegyünk onnan egy mai példát. A kolhoz-típusú szövetkezetek törvényes módon történő feldarabolása, ha úgy tetszik: szétverése, magántulajdoni alapra helyezése óhatatlanul sebeket is üt. Nyilvánvaló, hogy az agrárszakember-képzés, amely tízezerszámra képezte a mezőgazdasági nagyüzemek részére a szakembereket, válságba került, az ott tanult agronómusok nagy része nem tud elhelyezkedni. Másképp viszont nem lehet igazságot szolgáltatni a tulajdonukból kiforgatott parasztembereknek.

– Csakhogy egy modern farmergazdaságot is csak képzett gazda tud vezetni.

– Így van, és ennek Magyarországon szép hagyományai vannak. Még én is emlékszem gyerekkoromból az arany- és ezüstkalászos gazdatanfolyamokra.

– Ön miniszterként sokat utazik a nagyvilágban.

– Csakhogy mást nemigen látok ezeken az utakon, mint a repülőtereket és a tárgyalótermeket – azok meg mindenütt egyformák. Gyakran arra gondolok, de jó lenne egyszer megnézni azokat a helyeket, ahol hivatalosan megfordultam...

– Lát-e kapcsolatot a humor és a politika között?

– Kevesebbet mint szeretnék. A humor rajongója vagyok. Karinthyt tízéves korom óta oda-vissza fújom. Csakhogy mostanában zavarban vagyok: lehet-e ezen vagy azon nevetni.

– Az emberek mosolytalannak bélyegzik a kormányt.

– Ha meg vidámak lennénk, azt olvasnák a fejünkre, hogy ennyi gond és baj között mi a csudán nevetgélünk. És hát az igazságügy nem tréfadolog.

Lám, csak kiderült: van közös vonása a humornak és a politikának. Karinthy ugyanis a humorban nem ismert tréfát...

Kilépve a minisztérium kapuján a két újságírónak eszébe villan: most tulajdonképpen a Ludas Matyi tett látogatást az igazságügy-miniszternél. Ezt akár szakmai látogatásnak is tekinthetjük, hiszen névadónk igazságot szolgáltatott Döbröginek: háromszor verte rajta vissza az őt ért sérelmet. Ilyen tanácsot igazán nem akarunk adni Balsai Istvánnak. De egy, a döbrögiknek címzett ejnye-ejnye már igazán elkelne...

KÖNYVVEL KÖNNYEBB

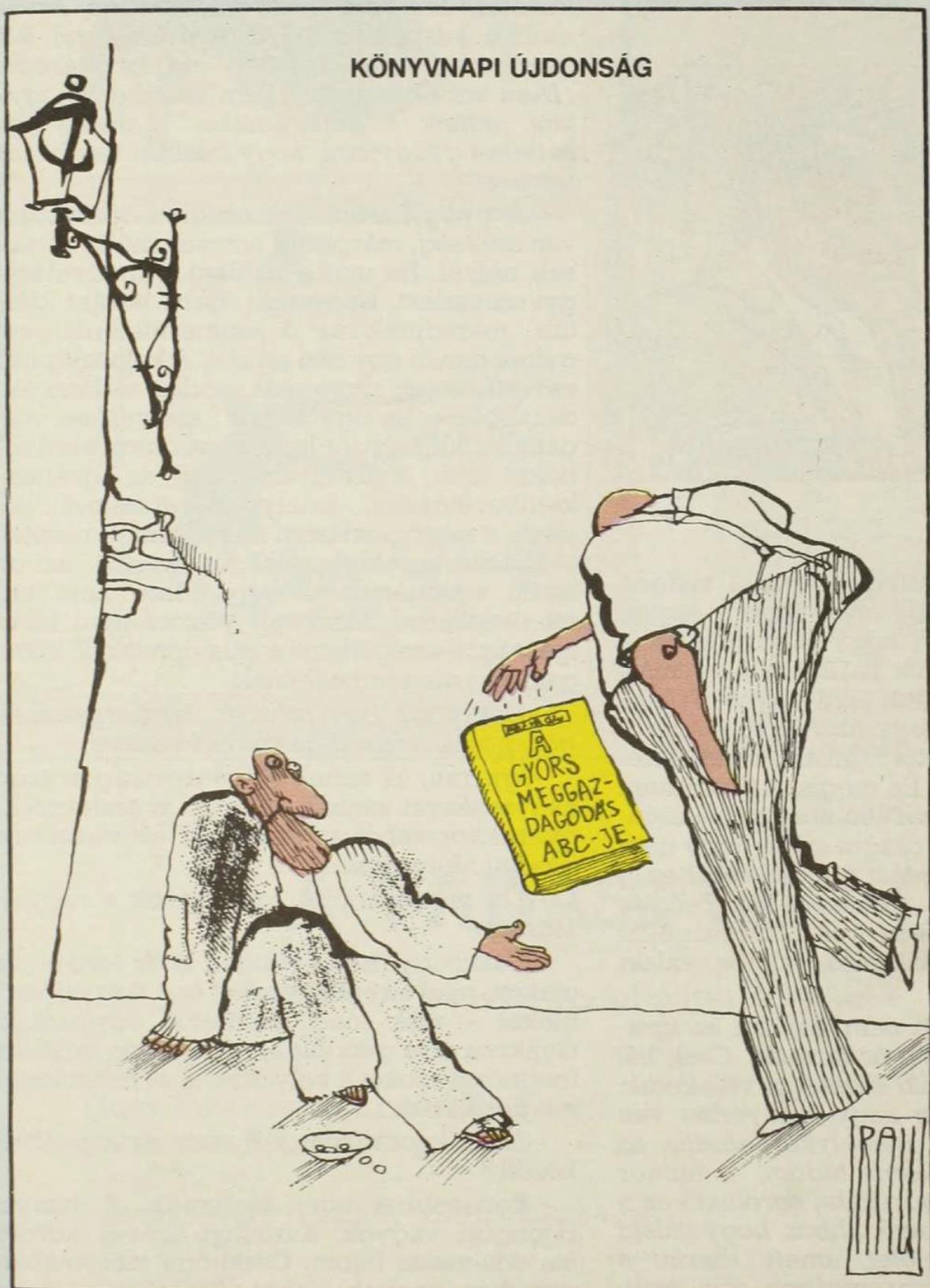

RÖVIDZÁRLAT

KÖNYV +ÁFA

KÖNYVNAPI ÚJDONSÁG

KÖNYVHÉT

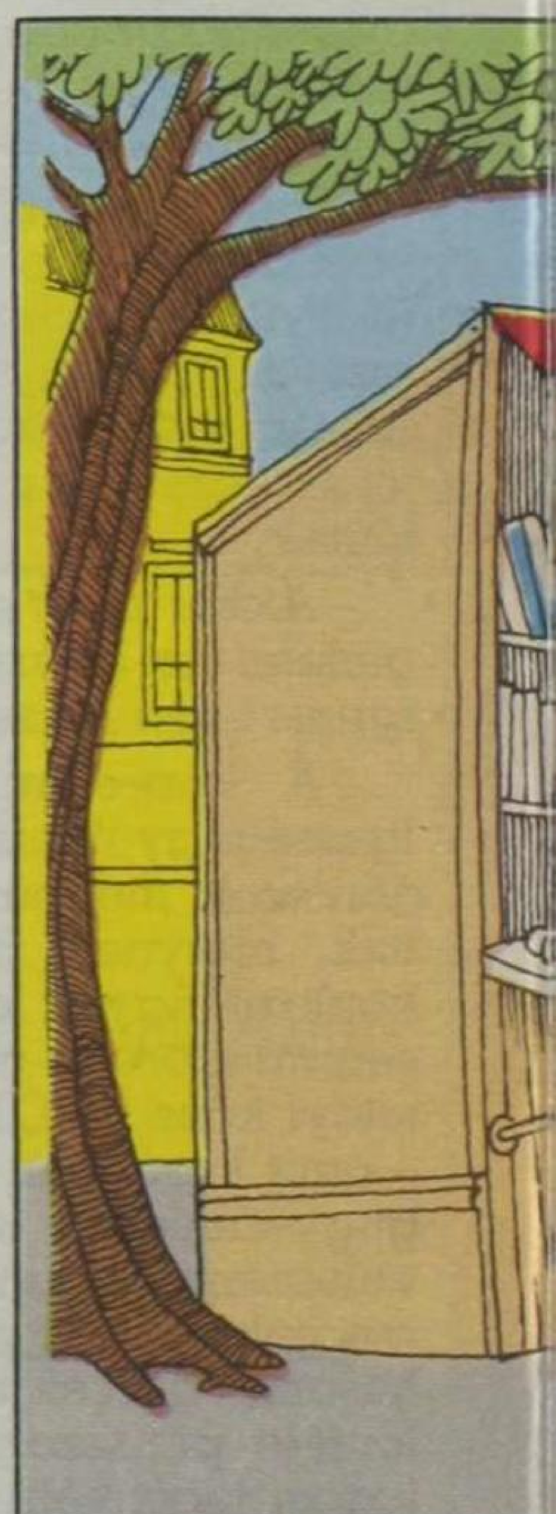
– Majd adok én, háromszáz forintért krimit!

KÖNYVVADÁSZAT

KULTÚRA

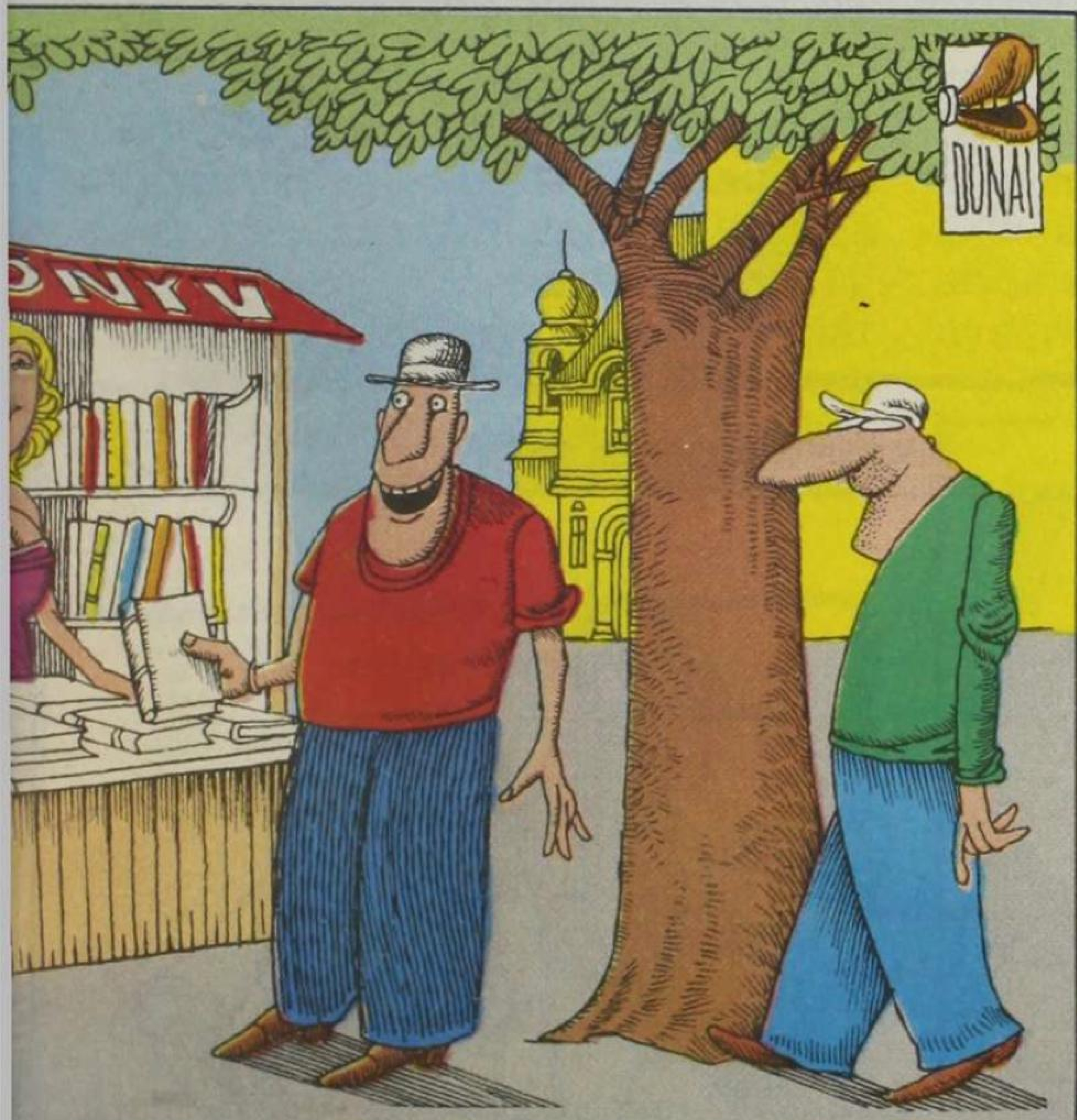

– A privatizációs ténye

szamizdatban sincs meg?

ÁLCÁZÁS

MARÓDIÁK

BARTIS FERENC:

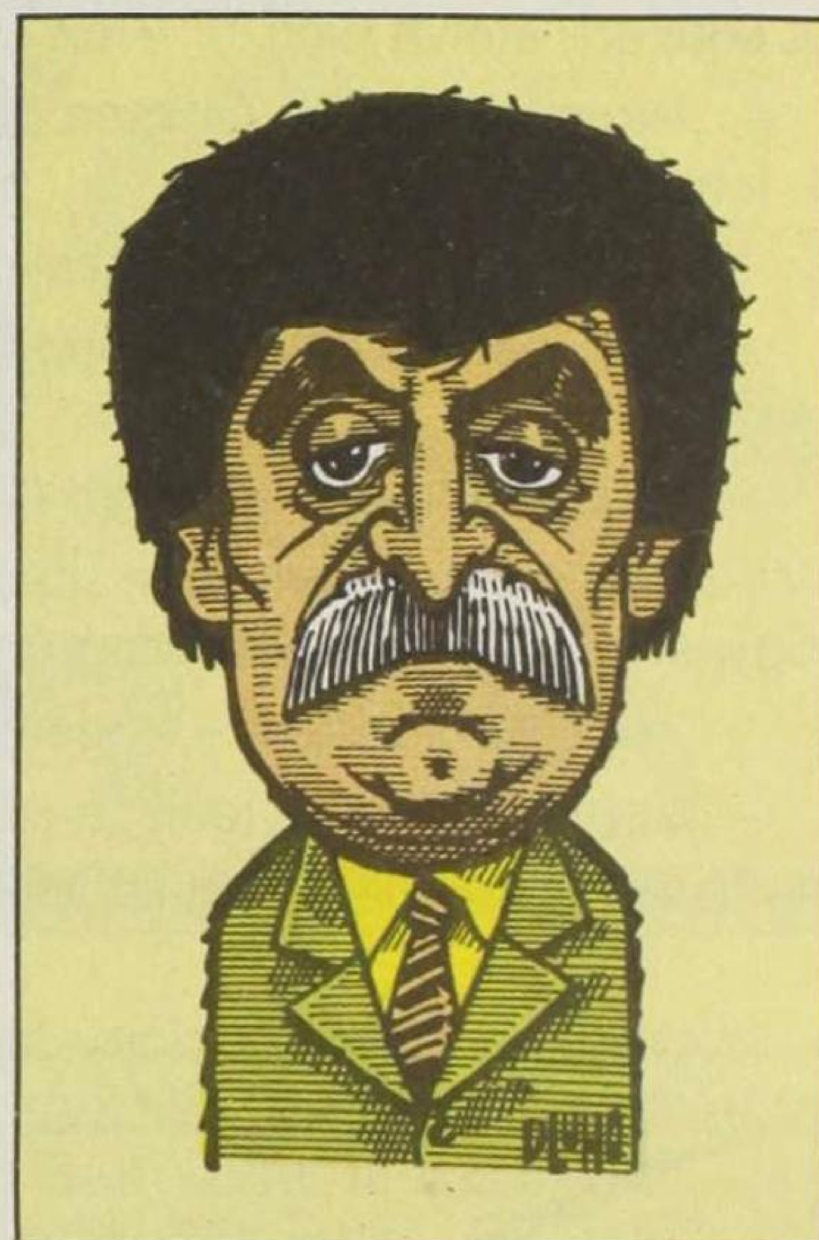
POMOGÁTS BÉLA

Pomogáts Béla mindenütt OTT
van
és pomogázsol:
a dupla zsé-ig jut el gyakorta,
s szinte az Á-tól!

●

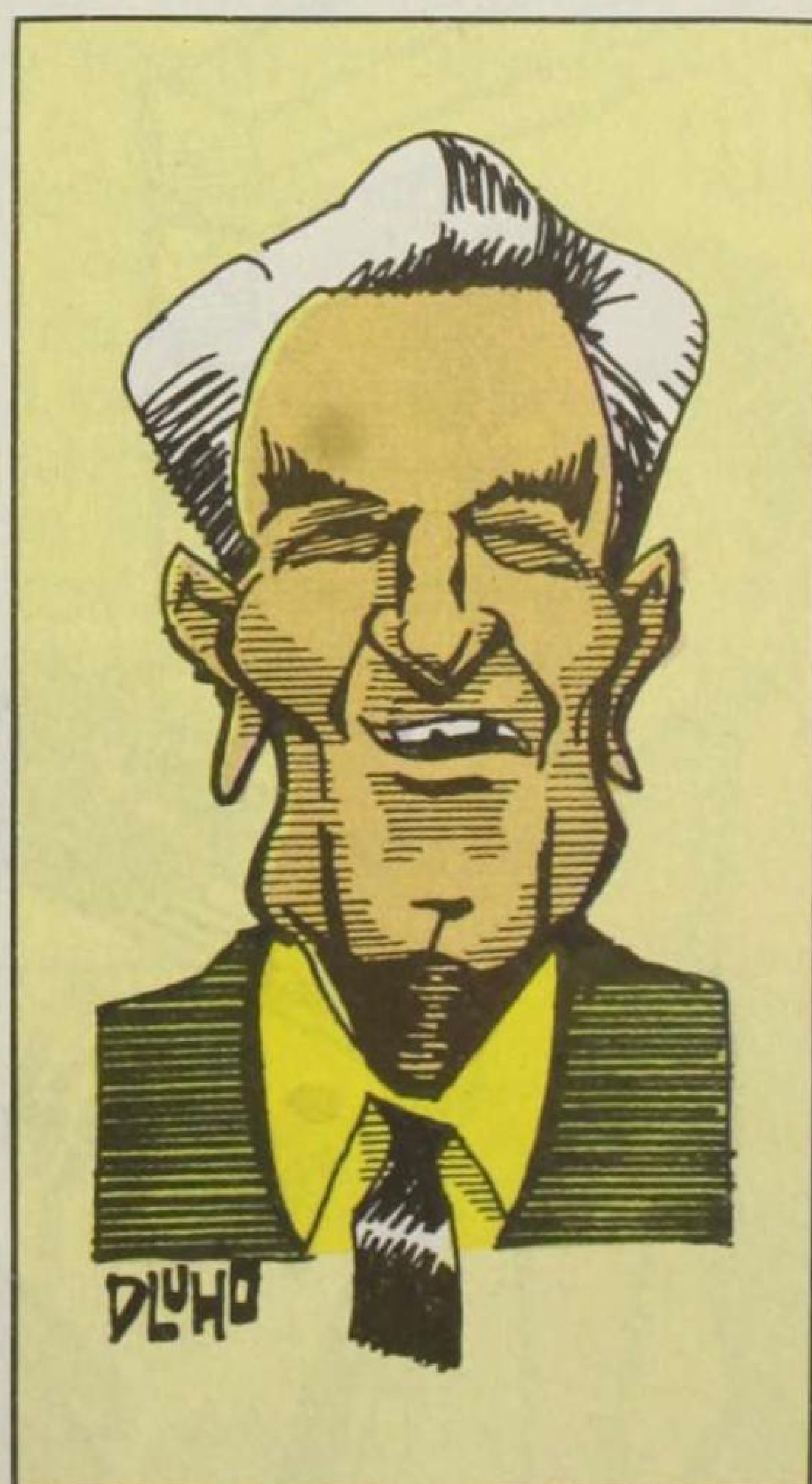
JUHÁSZ FERENC

Juhász Ferenc inkább bojtár:
titkot őriz és motoszkál;
teremtett egy új világot...
Rajta kívül még ki jár ott?

●

CZINE MIHÁLY

Czine Mihály – a Hatalmas
Miska!
Nevét Isten protestánsul írja
református ÁBC-ét használva,
mivel most a reformbetű járja.
Csupa reform-(csupa magyar)
-átus,
Móricz bezzeg ma már csak
hiátus...
Párt kell ide! Városi kasza-párt!
Üljön törvényt! Ne keresse magát
exkatedrán s exgyűlésteremben
s ezer Czine Móriczot teremtsen!
Ezt várja a Zsigmond
Miska-sereg,
zsoltárt ül, de akkor sem kesereg.
Pusztuljon, ki avantgardos
paraszt!
Számára nincs református
malaszt!
Móricz Zsigmond, magyarok
istene,
rólad, bizony, még írnom
kellene...

A SZERENCSE FIA

A pócsmegyeri alkotóház (sz)árnyat adó fűzfái alatt röpke félórás keresgélés után végre megleltem Jambusz J. Jenőt, a kétszeres Jambusz-díjas adóalanyi költőt. Rózsaszín nyelvecskéjét kiöltve alkotott: lottószelvényeit töltögette...

– Bedobta már az e hetit? – suttogtam szemlesütve.

– Két époszt a Heti Unalmasnak – emelte rám pilláit némi erőlködés árán.

– Mester, a könyvhéten elkapkodták legújabb kötetét.

– El. Mind a harmincnégy példányt. Terebélyes a család...

– A Bal lábbal keltem nagy port kavart az irodalmi közéletben.

– Dűlőútszerte vitatták a népiesek – bólintott, majd lehajolt a szemüvegéért, s orrára helyezte esmét.

– És városon?

– Alsópiszke, fatornyos szülőfalum városi rangot kapott, jómagam pedig Pro Urbe-plakettet.

– „Hárman ettük az puliszka, tépőzáras a Juliszka" – idéztem a Mestert, alélva picit.

– „Pruszlikján meg nincsen pertli, pacsirta szól, nem a verkli" – folytatta kapásból.

– Elégedett, Mester? – hozakodtam elő kulcskérdésemmel.

– Senki sem próféta Alsópiszkén – savanyodott csöppet mosolya.

– József Attila-díj? Kossuth-díj? Esetleg nyugdíj?

– Egyetlen vágyam van csupán – legyintett finoman, ám ügyesen elhajoltam a tintatartó elől.

– Ossza meg velünk – térdeltem verslábai elé.

– Szeretnék benne lenni a szaknévsorban – hunyta be fáradt szép szemeit, s tollhegyével rábökött a 13-as nyerőszámra.

(ALT)

KÖNYVNAP

– És itt láthatják a régi könyvkiadási gyakorlatból a söprögető szobrát.

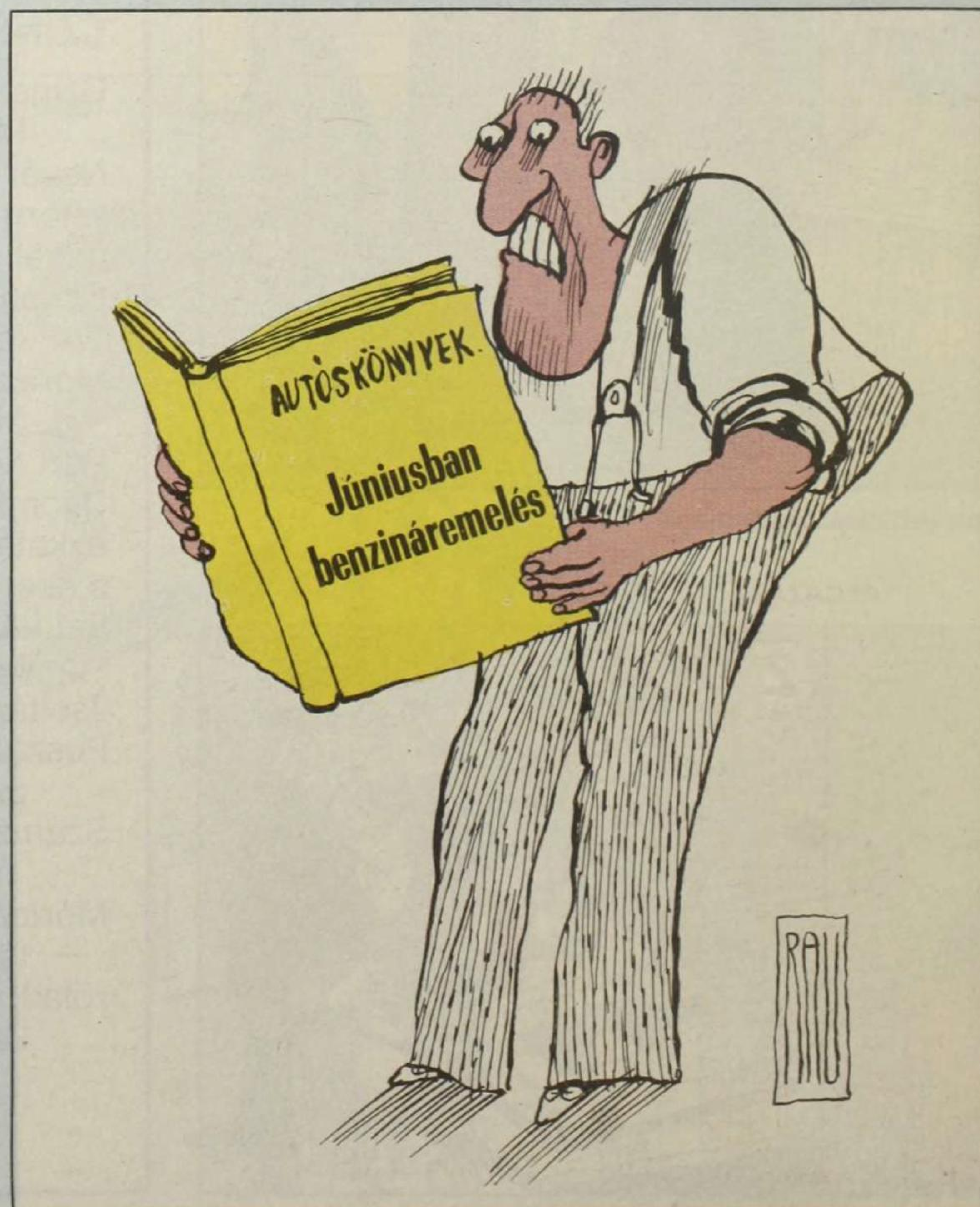
MUNKAKÖNYVNAP

– Ne majomkodjon ezzel a családregénnyel!

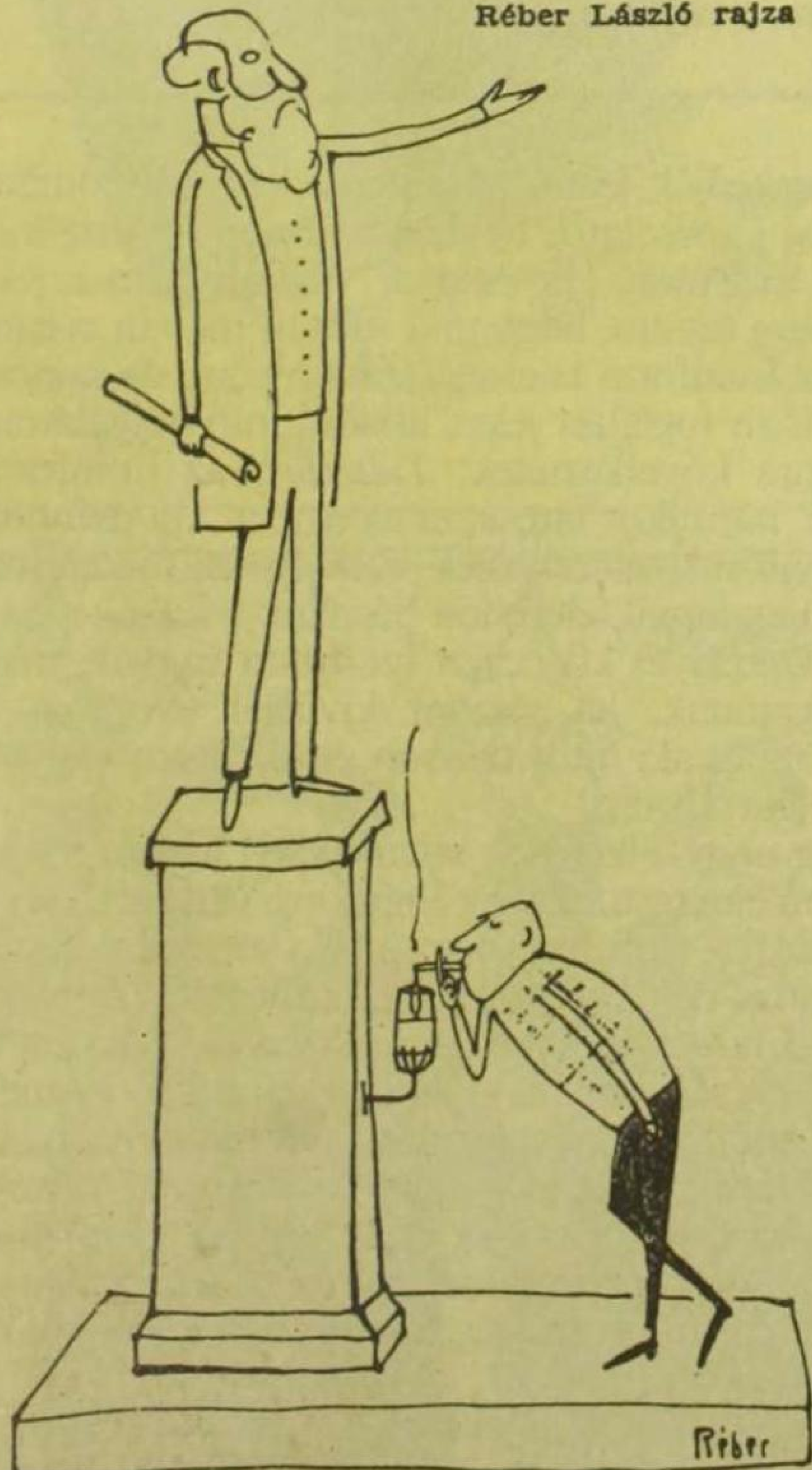
KÖNYVNAPI MEGLEPETÉS

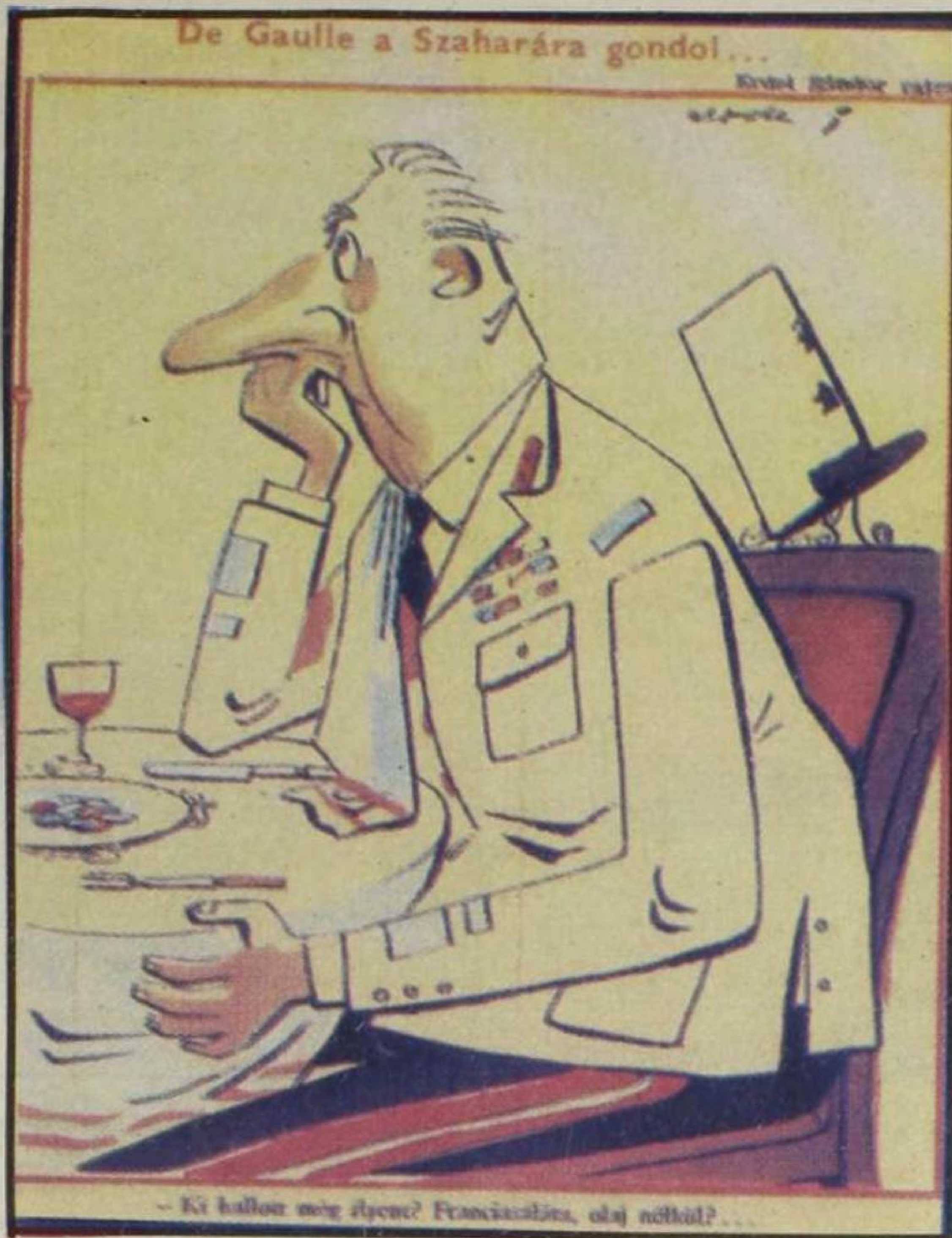

A LUDAS MATYI KAPUJÁT DÖNGETEM (1961)

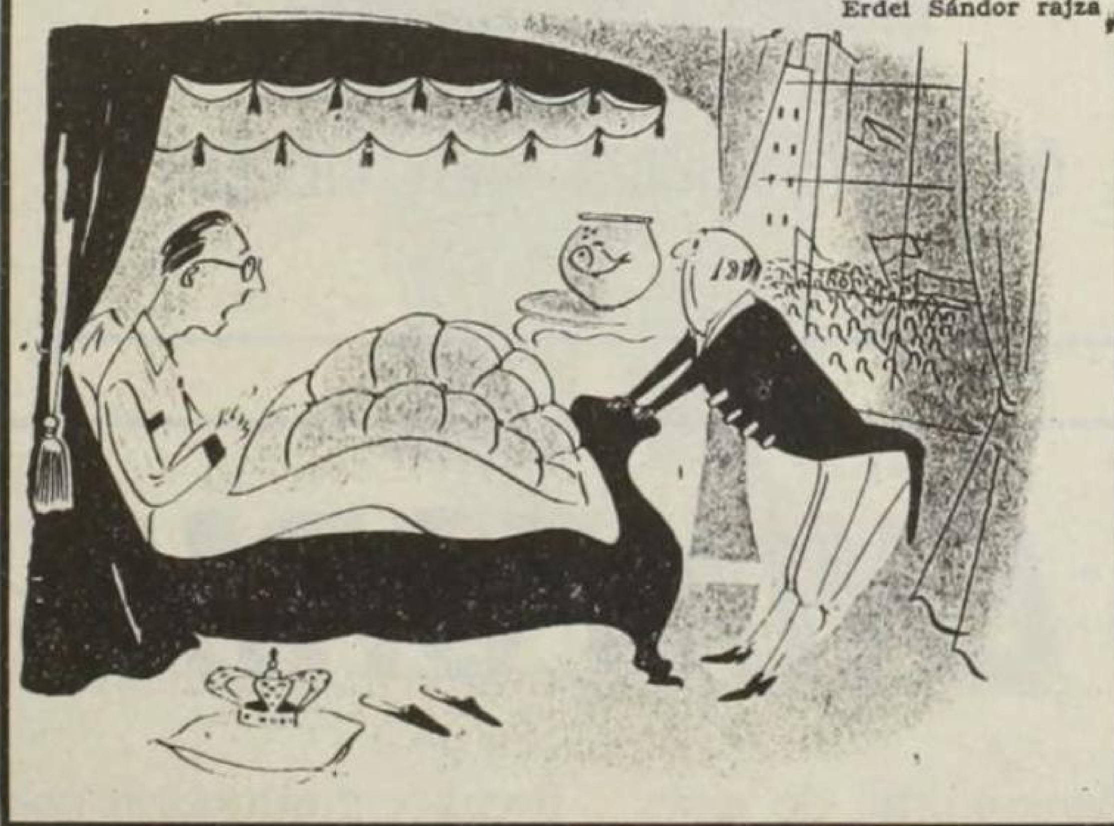
1961-ben a mainál jóval kevesebb újság, folyóirat, színház és kiadó állott az érvényesülni óhajtó titánok rendelkezésére. Szereztem egy kimutatást: 710 magyar állampolgár számított hivatalosan nyilvántartott írónak, egyszersmind 3400 újságíró-szövetségi tag ontotta a kéziratokat

kis hazánkban. Ennyien már befutottak! De ki tudja megszámlálni a létszám fölöttieket, a grafománokat, önjelölteket, a világmegváltó költőket, az elhagyott, széplelkű szeretőket? Hogy lehetne a negyven- vagy négyszázezer potenciális papírpusztítóból a négyezer kiválasztott közé bejutni?

Egy, csak egyetlen egy parcellája akad a kinyomtatható írásbeliségeknek, ahol nagyobb a kereslet a kínálatnál, és ez: a humor! Nagy jóindulattal számolva sincsenek 25-30-nál többen, akik elfogadható szinten tudnak írni ebben a műfajban, a felvevőpiac igénye viszont szinte kielégíthetetlen. Ez

a megoldás! Humoreszket kell írni, de azonnal!

De hol lehet áttörni a mai elismert profik ellenállását? Keindl barátommal, a Ludas Matyi frontszakaszán tételeztük fel a legkisebb ellenállást. Szuperválogatott működött ott akkor: Tabi László, Darvas Szilárd, Gádor Béla, Feleki László, Mikes György, Somogyi Pál, Stella Adorján. Önáluk jobban nem tudunk írni. De a másodvonalbelieket, a külső szerzők egy részét már is lehet pipálni. Egy fokkal jobbat, és főleg meghökkentőbbet kell írnunk, mint a leggyöngébb belső munkatárs – ez volt a taktikánk.

Mikes akitől elsőfokon, és Tabi,

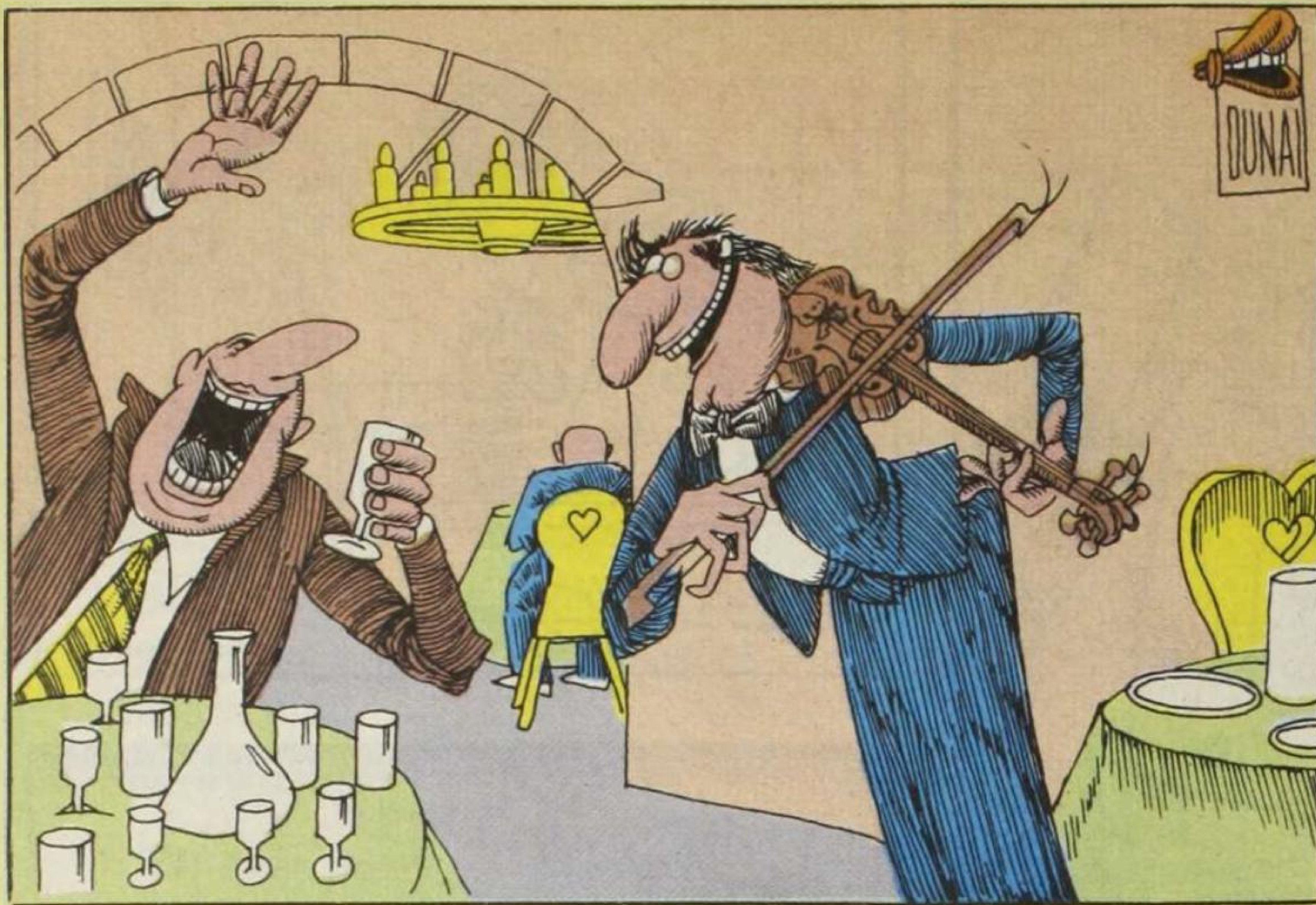
akitől legfelsőbb szinten függött a kéziratok sorsa, kifejezetten jóindulattal fogadtak: már a harmadik próbálkozásomat közölték. Ettől kezdve folyamatosan hozták írásaimat. Volt úgy, hogy hármat is, ugyanabban a számban.

Ezek a művecskék ma már a „futottak még" rovatba volnának sorolhatók –, ha ma írnám őket. De 61-ben még olyan világot éltünk, hogy Somogyi Pál pártfegyelmit kapott, mert meg merte írni (persze kihagyták a lapból), hogy az országban nem minden nap, nem mindenütt lehet sorbaállás nélkül disznóhúst kapni.

KAPOSY MIKLÓS

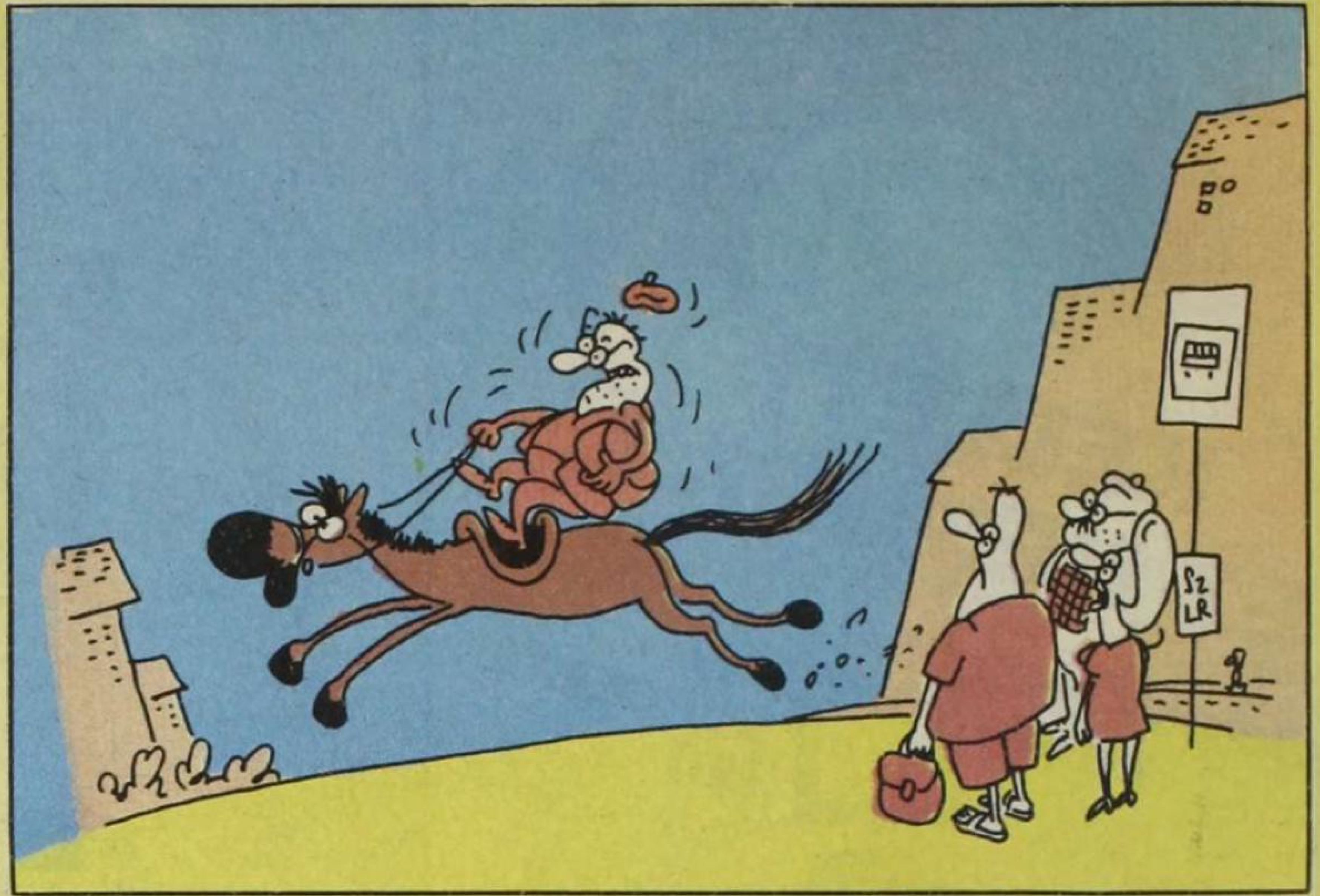

DRÁGULÓ BKV-TARIFA

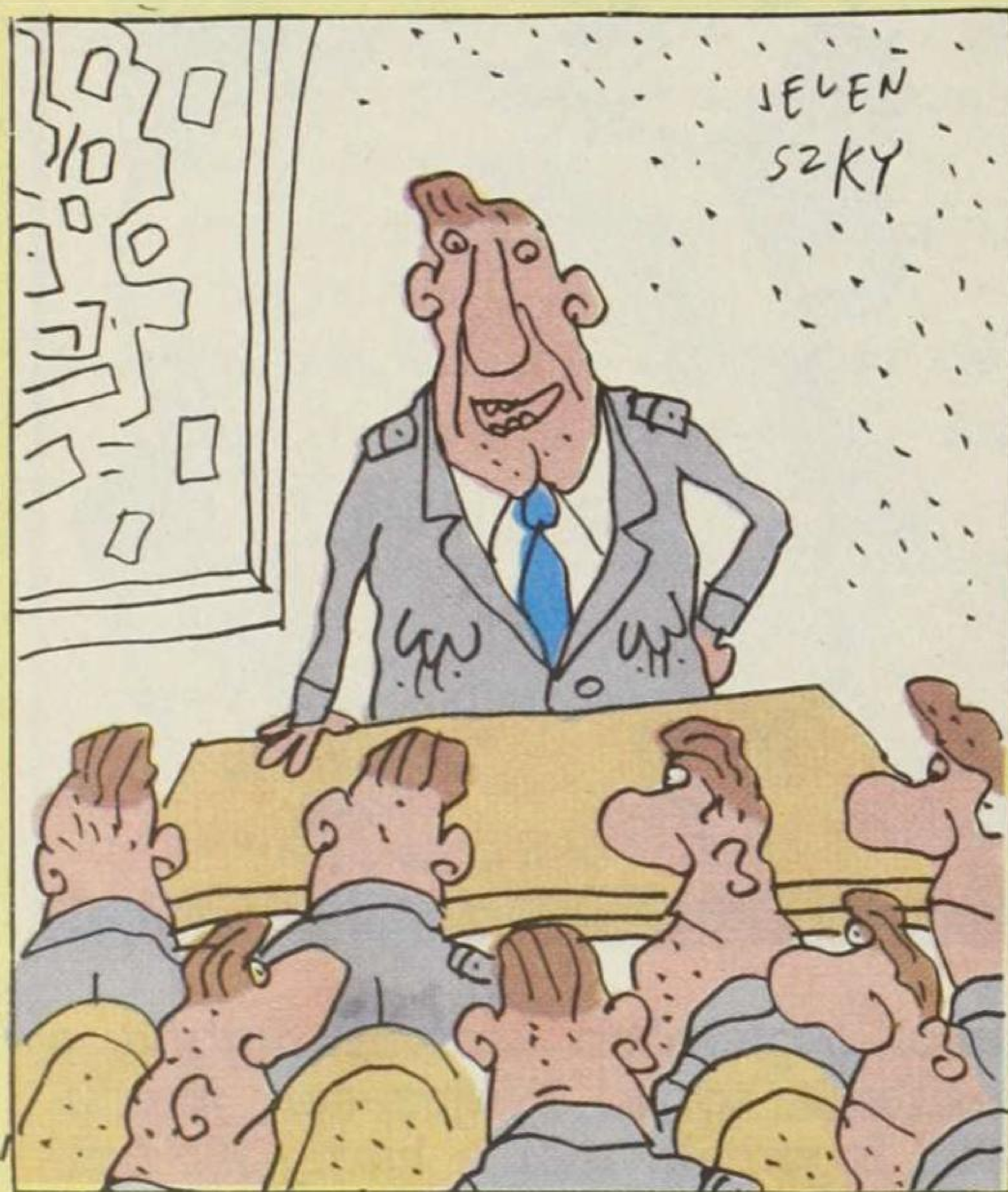
– Instállom, nem úgy van a nótában, hogy száz forintnak két jegy a fele...

BIZTOS JEL

– Vagy egy erős népnemzeti nosztalgia hullámra számíthatunk, vagy egy bérlet és menetjegy áremelésre...

TÁJÉKOZTATÓ

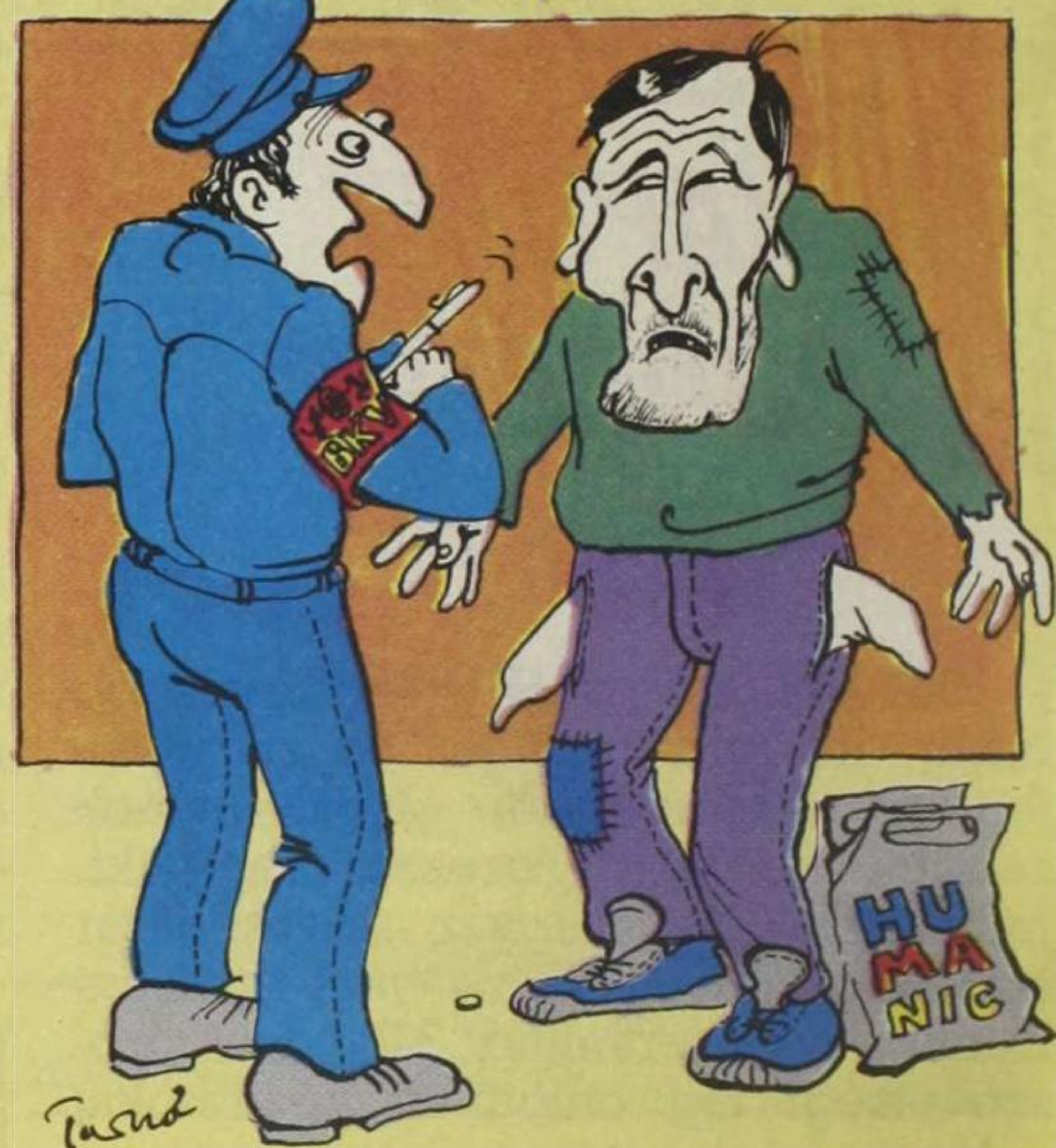
– És ne feledjük, az új jegy és bérletárak miatt mindenki gyanús, aki tömegközlekedési eszközt vesz igénybe.

MEGFIZETHETETLEN A KOMBINÁLTBÉRLET

– Én ezután kombinálni fogom a sétát a gyaloglással...

LEBUKÁS

– Nem maradt jegyrevaló, mert minden zsozsót a tévémre költöttem.

25 forint a BKV-vonaljegy (és a Ludas Matyi)...
ÖN DÖNT! BLICCEL VAGY VICCEL?

ÉNINFORM

„Inform"-ációrobbanást tapasztalok kicsiny, és szomszédaink többsége által állandóan körbegyanúsított hazánk szerte. Elszaporodtak a különféle „-inform" végződésű elnevezések, illetve szervek, szinte minden házban székel már egy-egy inform. Kezdetben vala csak az Útinform, a Fővinform, a Bankinform, de nincs megállás! Hol van már az az idő, amikor csak a postán, a vasútállomáson és némelyik szolgáltató képződménynél, hivatalban írták ki egy-egy állandóan csukva tartott ablak fölé, hogy *Információ.* Az ablakokon azóta már rács is van, nehogy kiszivárogjon valamiféle információ, és pláne azért, nehogy beszivárogjon a csukott ablakon át egy-egy érdeklődni kész ügyfél zavaros feje.

E folyamatnak tudhatom be, hogy amint e helyen most közlöm önökkel, tisztelt olvasóink, ez év, e hónap nemtudom hányadikán – nincs még Kalendárinform, nem tudhatom! – megalakítottam az *Éninform* elnevezésű csodabogarat.

Az Éninform feladata, hogy tájékoztassa a kedves mit tudom én, kiket – nincs még Ki-kicsodainform, honnan tudjam? –, hogy miként érzem magam, mely vivő- és hajszálereim járhatatlanok pillanatnyilag, hol van a szervezetemben hétvégi dugó, merre tereltem el a folyamataimat. De főleg, hogy miről mi a véleményem, velem kapcsolatban. És mit kell tudni rólam, ha dolgom akad velem. Hiányt pótló szolgáltatás!

Ha netán kifogás merül fel az Éninform ellen, arra nézve a Diagnózinform ad tájékoztatást, bármely általam látogatott és belakott klinikán.

Van egy telefonszámom, amelyik éjjel-nappal fölhívható, s akkor az Éninform közli a kedves tudakozóval, milyen az adott napon vagy éjjelen a haudujudúm, lehet-e velem okosan beszélni, érdemes lesz-e tőlem ötszázat kölcsönkérni, avagy be kell érnie a kedves tudakozódónak egy százassal, ami ma már alig tesz ki egy százast.

Szíveskedjék tehát, bárminő velem vagy önmagammal kapcsolatos ügyben az Éninformhoz fordulni. Érdemes! Ha például valamit nem értek, vagy nem tudom, hogy már megint mi van velem, én is az Éninform telefonszámát hívom, de sajnos, ilyenkor a tárcsázott szám állandóan foglaltat jelez, amiből infószolgálatom népszerűségére, a nagy forgalomra következtetek. *Túlterhelt* az Éninform vonala, akár az erdélyi telefonoké, bármikor tárcsázza az ember. Ha telefonon nem érhető el bármi okból az Éninform, szíveskedjék személyesen fölkeresni! Én is ezt teszem, ha nem tudok magammal telefonon beszélni. Csak az a baj, hogy az Éninform divatosan egyszemélyes kft., ezért ha itthon vagyok, nem tudok kívülről becsengetni magamnak, ha viszont kívülről nyomom a csengőm gombját, kiderül, hogy nincs aki ajtót nyisson, hiszen nem vagyok itthon. Vannak még hibákok, polgártársaim!

Pár napi Éninform-tevékenység után fölkeresett személyesen három fehérköpenyes úr, kiknek megkíséreltem elmagyarázni az Éninform lényegét, célját és működési elveit. Mondták nem baj, ami még nem megy, az megoldható, ahová visznek, ott működik ugyanis egy Dilinform, odaköltöztethetném az Éninformot, elférnek egymás mellett, egyik olyan, mint a másik. Sőt, azt is megígérték, hogy az ablakok ott is csukva állnak, és még rácsok is lesznek az ablakon. Olyan lesz az egész, mint egy postahivatali információs ablak. Vagy egy vasúti. Vagy egy minisztériumi. És még azt is kilátásba helyezték, hogy onnan egész nap hívhatom az Éninformot is, csak vegyem tekintetbe, hogy időközben új kapcsolási számot kaptam, amelyről az új telefonkönyv megjelenéséig nem tud senki, tehát éppen olyan lesz, mint az új vagy felújított központok több tízezernyi telefonszáma.

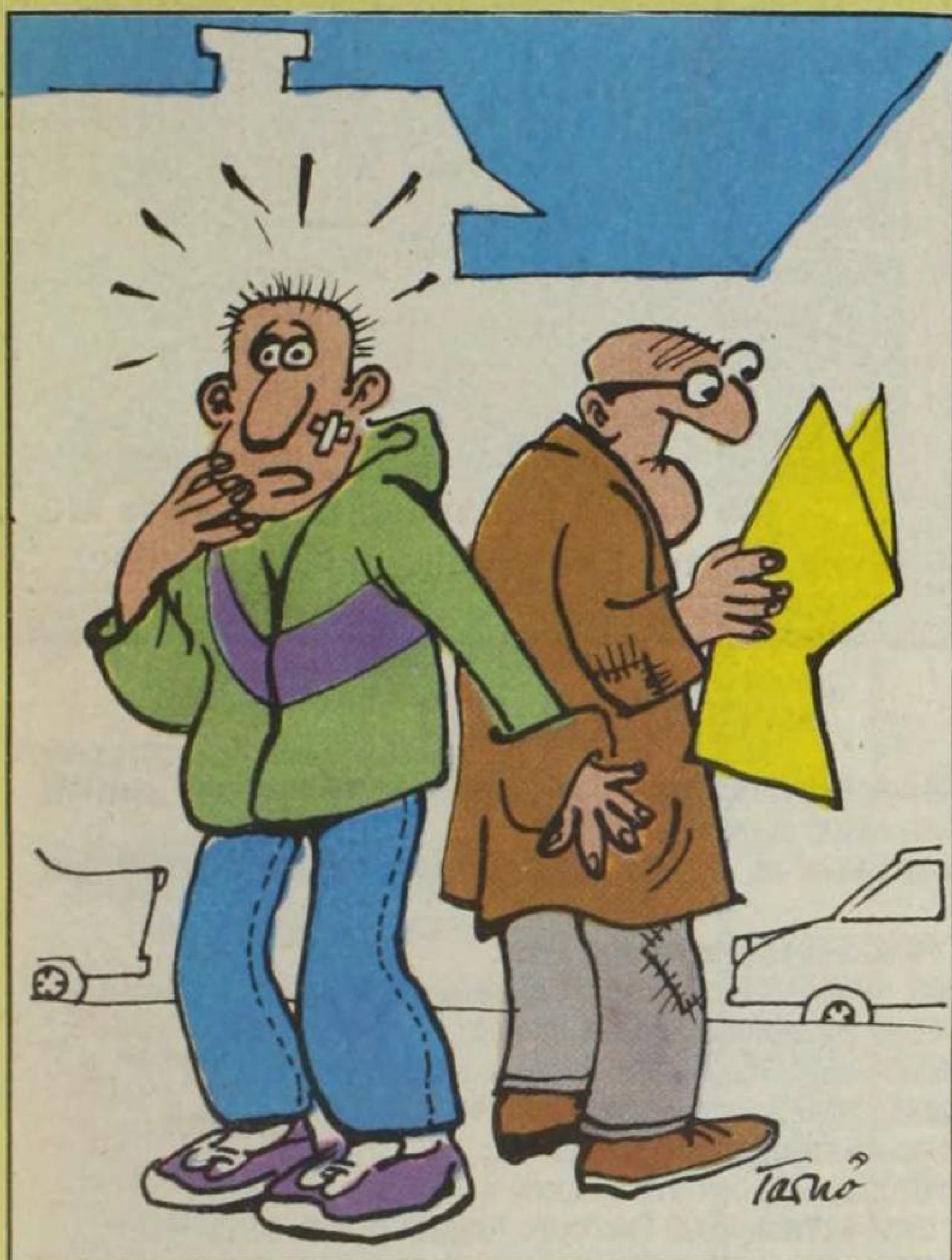
Ettől teljesen megnyugodtam, igaz, csak az injekció után.

Látogatási időről a Kórházinform ad felvilágosítást.

ALFÖLDI IMRE

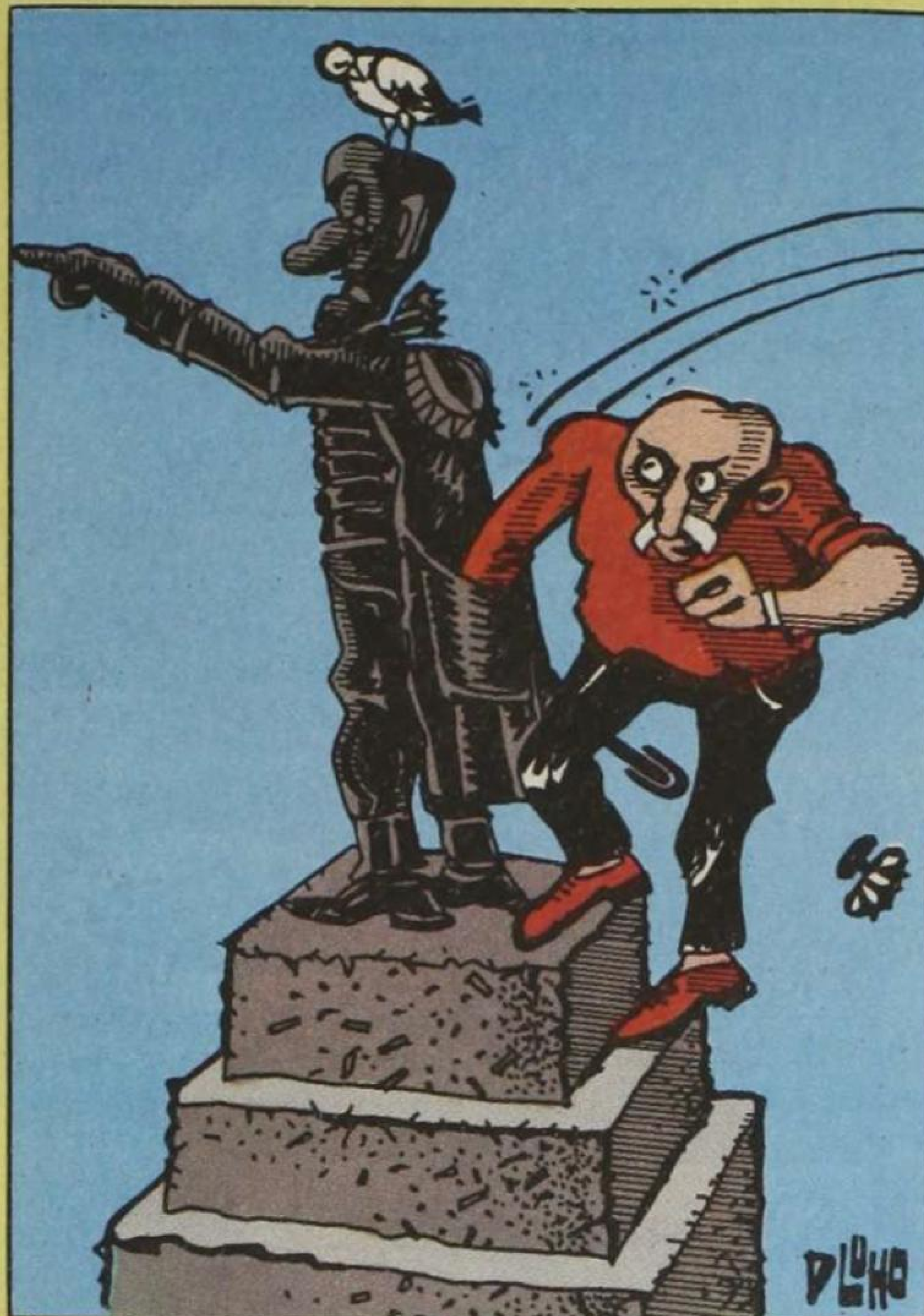
PECHES ZSEBES

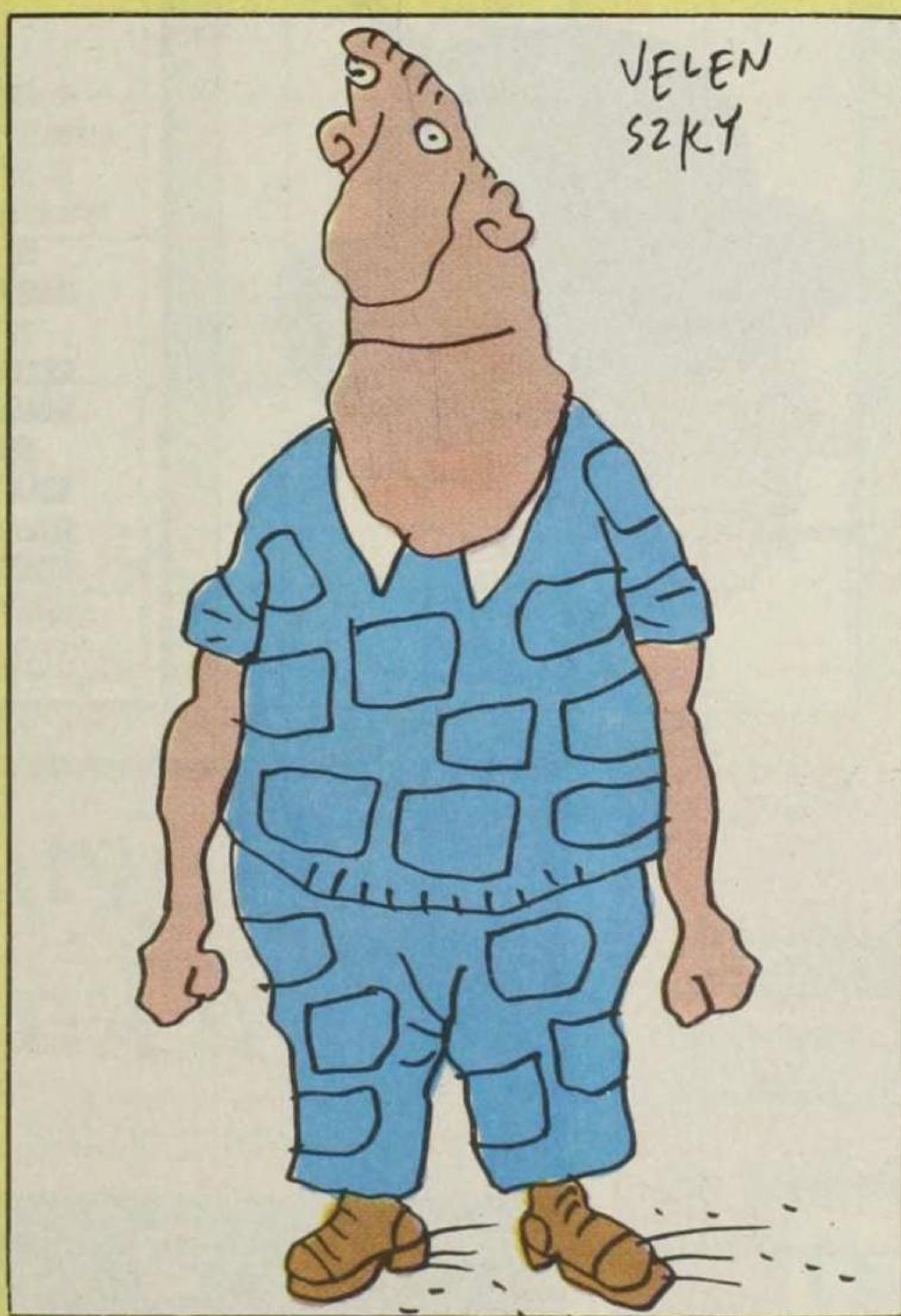

– Mit nem adnék, ha láthatnám a zsebest, amikor elkapják a hamis ezreseimmel…

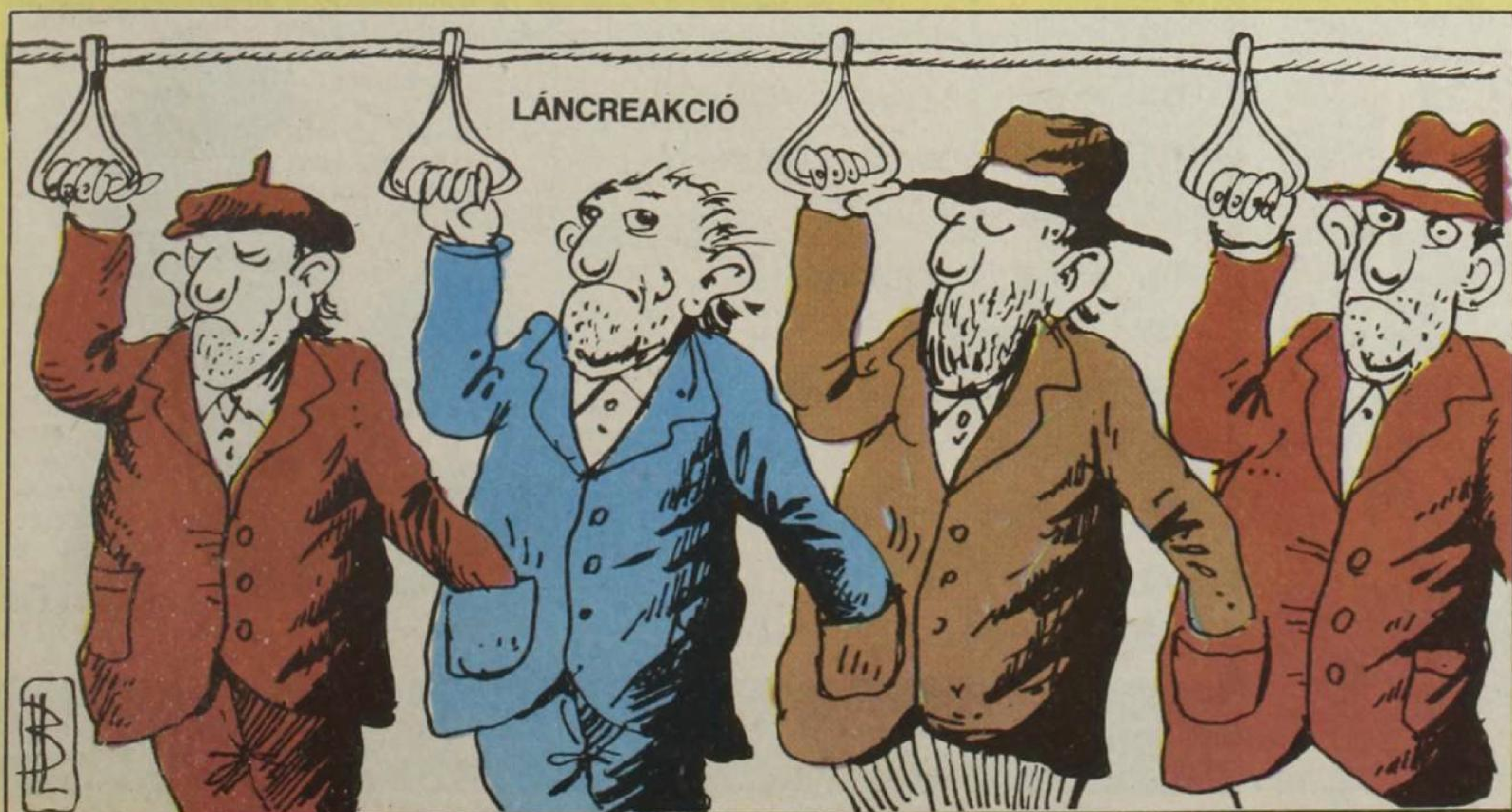
MEGÉLÉNKÜLTEK A ZSEBTOLVAJOK

DIVATTANÁCSADÓ

Zsebtolvajokat zavarbaejtő sokzsebes ruha.

LÁNCREAKCIÓ

BODNÁR GYULA:

„REF"-ES TÓNAK...

– Ne vegye tolakodásnak, de jól meggondolták ezt a balatoni megerősítést?

– Nézze, mi a rendet fenntartani viszünk le ötszáz fiút, és nem körgátat állni. Maga talán valami „zöld"?

– Nem kérem, én lila-fehér vagyok. Lila a frásztól, és fehér a vacogástól, ha a hétvégén hazamegyek.

– Akkor biztosan nem külvárosban lakik.

– Nem. A belvárosban.

– Rögtön sejtettem. Fél a nehéz fiúktól, mi?

– Maguktól félek. Minden hétvégén begyűjtik a kocsimat.

– Ilyen sűrűn gyorshajt?

– Nem gyorshajtok, csak akárhova is parkolok le, ott reggelre mindig kinő egy tilos tábla. Ha már elhordják a kocsimat, annyi pénzért le is moshatnák.

– Hozza le nyáron a Balatonra. Majd rábízzuk a Kerekes szakaszvezetőre.

– Ő lemossa?

– Fityiszt! De nem tud vezetni és tuti, hogy belehajt vele a tóba.

– Nem fog sokba kerülni a rendőrségnek ez a balatoni „turné"?

– Tiszta megtakarítás. Legalább nem lesz gond a Rendőrtiszti Főiskolával. Kihozzuk a nebulókat a tanári karral együtt. Itt legalább pénzért „hamupipőkézhetnek".

– Mesedélutánokat vállalnak az óvodákban?

– Hová gondol? Hamupipőkézni nálunk annyi, mint kiválogatni a gyanús elemeket.

– Már a periódusos rendszert is figyelik?

– Ha nem tudná, a rendőrség rendszersemleges. Mi csak a csöveseket, meg a füveseket akarjuk kiemelni.

– Aha! Így már értem. Szóval maguk is a Terkára hajtanak?

– Miféle Terkáról beszél?

– A szomszédék Terka nevű leánykájáról. Nyaranta mindig a Balatonnál szokott fű alatt csövezni. Ősszel meg „hajtat".

– Megvigasztalhatja a szülőket, hogy az idén nem lesz baj a lányukkal. Majd mi vigyázunk rá.

– Maga még nem ismeri a hölgyet. Hozzá ezer egyenruhás is kevés.

– Ki mondta, hogy az ötszázak egyenruhában lesznek?

– Nem lesznek egyenruhában? Akkor miről fogjuk észrevenni, hogy rendőrök?

– Abból, hogy megbírságolják magukat gyorshajtásért, tilosban parkolásért, strandon spriccelésért, étteremben szürcsölésért, et cetera, et cetera…

– Nem gondolja, hogy túl anyagiasak?

– Ha nem tesszük őket anyagilag érdekeltté, akkor kiveszik a teljes évi szabadságukat és pincérként jönnek le a tóhoz nem rendőrként.

– Nem tartja soknak az ötszáz rendőrt?

– Pontosan annyi kell ahhoz, hogy főidényben zúgolódás nélkül menjenek le dolgozni a tóhoz.

– Csak nem végeztek előzetes felmérést? Netán környezettanulmányt csináltattak?

– Nem, de a nagyfőnök szerint ez már Angliában bevált.

– Értem már! Tapasztalatot cseréltek a Scotland Yarddal?!

– Nem egészen. A parancsnokunk olvasta valami régi rendőri jelentésben, hogy:

„Ötszáz, bizony, dalolva ment…"

GALAMBOS SZILVESZTER:

SZILÁNKOK

STATISZTIKA

– Uram, tudja, hogy ezen a környéken óránként kirabolnak valakit?
– Honnan tudja?
– Pontosan egy órája járt erre az előző áldozatom…

*

BAJUSZ

Egy bajuszos férfi tizennégymillió forintot nyert a lottón. Azóta büszkén magyarázza:
– Ki gondolná, hogy a nők ennyire buknak egy bajuszra?!

*

AGGLEGÉNY

– Olyan sok volt már otthon a mosatlan edény, hogy kénytelen voltam megnősülni.

*

FURFANGOS SZÜLŐ

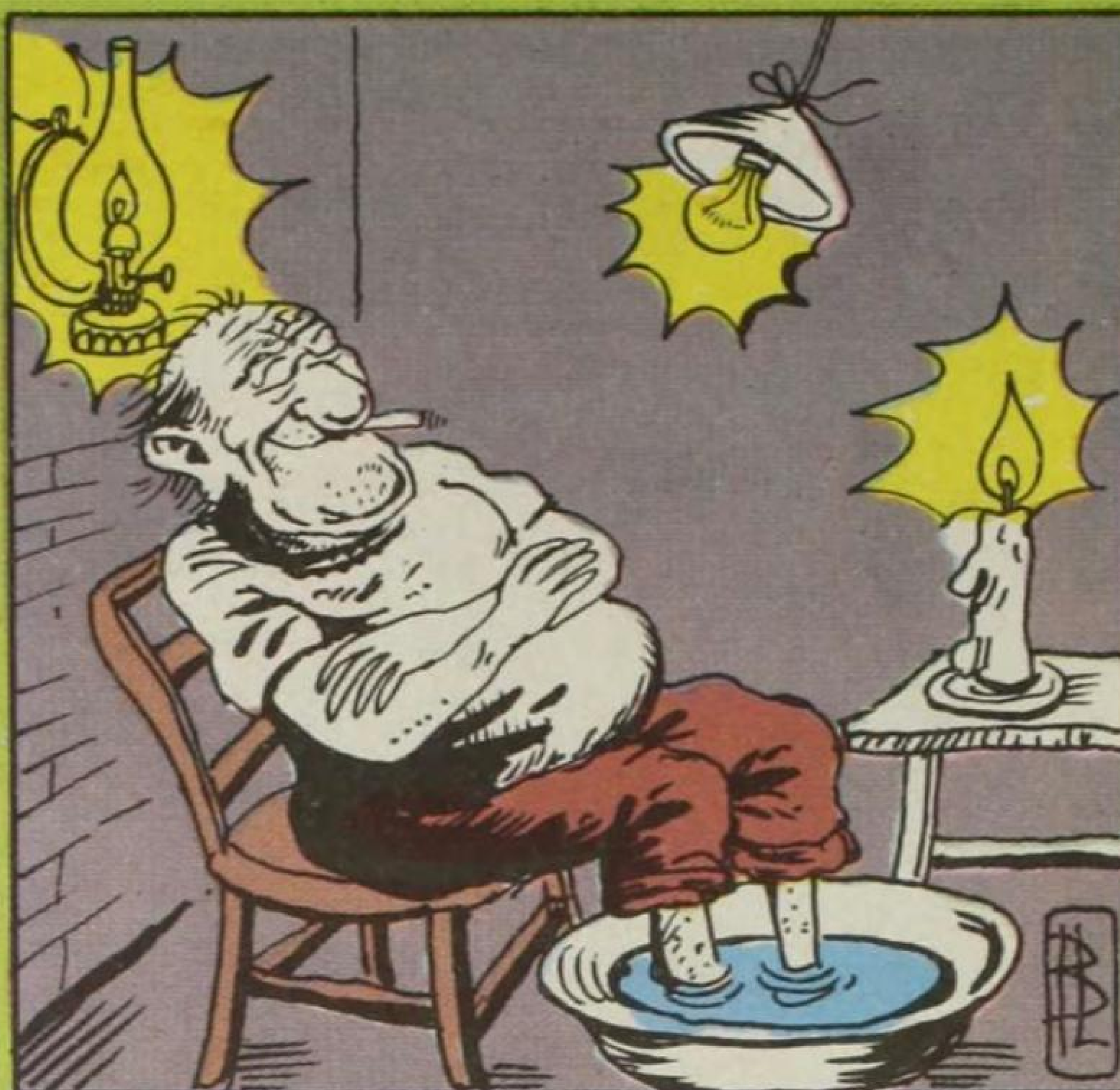
– Én a gyermekemet arra neveltem, hogy legyen hálátlan, ne törődjön a szüleivel, és sose jöjjön el hozzánk.
– De hiszen körülrajongja magukat a fia!
– Persze. Lehet ezeknek parancsolni?…

*

FOGYÓKÚRA

– Kérek egy gesztenyepürét. De hab és gesztenye nélkül.

100 ÉVES A BUDAPESTI ELEKTROMOS MŰVEK

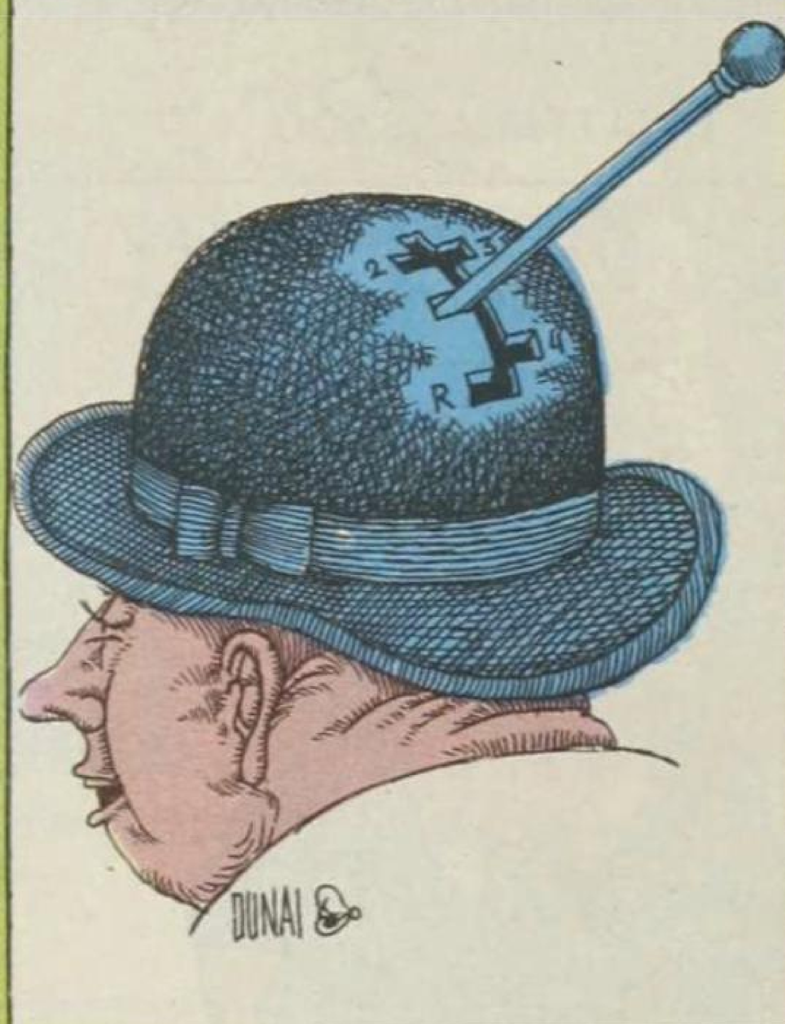

– Biztos, ami biztos.

– 100 éves a Budapesti Elektromos Művek, ez most egy jubileumi áramszünet.

FÉNYSEBVÁLTÓ

GRATULÁLUNK!

A Ludas Matyi Rejtvénymagazin 1993. májusi számában közölt pályázati keresztrejtvények helyes megfejtése: **NEMES**

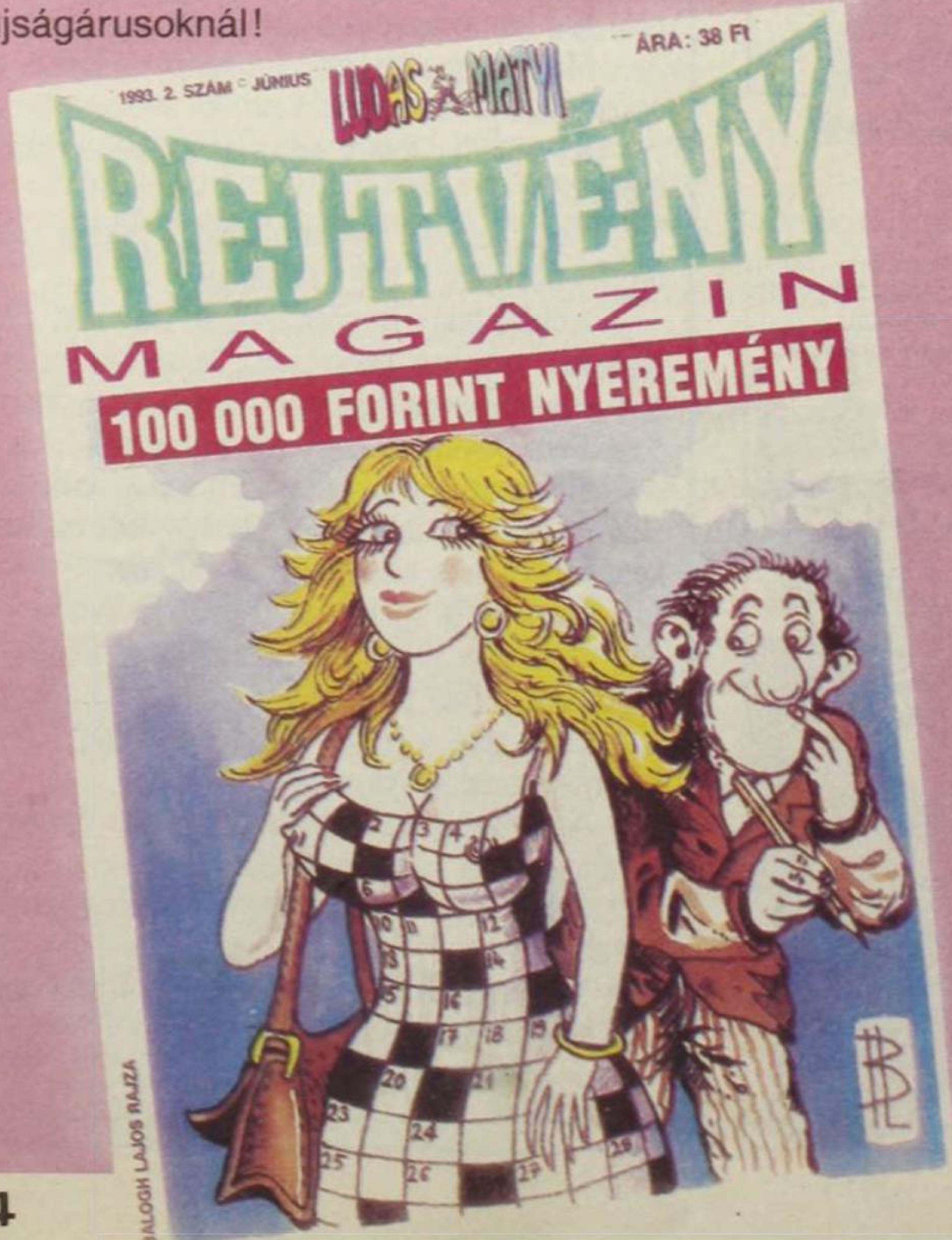
A Hírlapkiadó Vállalat és a Ludas Matyi szerkesztősége által felajánlott díjak nyertesei:

50 000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyert:
NAGY JÁNOS, 1037 Budapest, Orbán B. u. 29.
15 000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyertek:
PELLEI JÓZSEF, 3580 Tiszaújváros, Lévay u. 5. és
HUDÁK JÁNOS, 3980 Sátoraljaújhely, Károlyi M. út 7.
5000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyertek:
SZÁNTÓ GYŐZŐNÉ, 6729 Szeged, Mozdony u. 15.
MAYERNÉ KISS ELVIRA, 7099 Felsőnyék, Kossuth L. u. 9.
BORDÁS JUDIT, 1052 Budapest, Vármegye u. 7. és
HORVÁTH OTTÓNÉ, 8200 Veszprém, József A. u. 7/A.

A szerencsés rejtvényfejtőket postán is értesítjük.

NE TÉTOVÁZZON!

Megújult formában, mindössze 38 forintos áron már kapható a júniusi LUDAS MATYI REJTVÉNYMAGAZIN.
Karikatúrák, humoros írások, sok-sok rejtvény, 100 000 forintos pályázati nyeremény! Nem fizet rá, ha előfizeti!
A LUDAS MATYI REJTVÉNYMAGAZINT keresse az újságárusoknál!

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/23-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazília:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Bilicsi Tivadar válláról felesége, Liza asszony mindig levette az adminisztrációs gondokat. Ő tartotta számon, férjének mikor és hol van elfoglaltsága, ő vette fel helyette a gázsit, sőt, ulti közben „Bill" játszott, Liza kasszírozott – vagy fizetett.

Egyszer a művész betegen feküdt otthon. Megszólalt a telefon. Várkonyi Zoltán, a Vígszínházból érdeklődött:

– Jobban vagy már, Bill?

Bilicsi így válaszolt:

– Várj, ... (folytatás a rejtvény hosszú soraiban).

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: június 15.

A POÉN BEFEJEZŐ RÉSZE
IND.SZÓ
KUSZA, RENDEZETLEN
AZ EGYIK PINCÉR
SZÁMÍTÓGÉP-MÁRKANÉV
AZ ELSŐ CSEH REGÉNY ÍRÓJA (JOSEF
AZ ÓKOR ÓTA ISMERETES SZÉLHÁRFA
S
URALOM
NYUGAT-DTÚLI MEGYE
RÓMAI ÖTVENEGYES
ANNO
... IACTA EST ("KOCKÁS MONDÁS")
FÉLÉV!
ÉTTERMI SZEKRÉNY
HORROR RÉSZE!
KÖLTŐ V. (ISTVÁN)
JÓMAGAD
INDIAI ÁLLAM
FORDULATOS
A POÉN MÁSODIK RÉSZE
POSTAI LÁDA
HÁRMASKORONA
ÉSZAK-AMERIKAI ÁLLÓVÍZ
MARMELÁD
ASZTÁCIUM
FALTÖRŐ GERENDA
HIDEG MÁRTÁS
HEVESI KÖZSÉG
ERDEI HÁZIKÓ
VADAT ELEJT
A TEA ALKALOIDJA
... LŐRINC POKOLJÁRÁSA
RÉGIES KÉZJEGY
GYORS CSATÁR
ÜNNEPÉLYESEN ÁTADÓ
TERMÉKBEN VAN!
... MASZAJOSI
SZÍNÉSZ (FLÓRIÁN)
NŐI NÉV (NOV.14.)
POMÁZ PATAKJA
SZOMJOLTÓ
ZAVAROS GIN!
CSÜNG
RENÉ ... (FR.FILMRENDEZŐ)
TÁLCA RÉSZE!
EGÉSZEN FRISS
LITER
CREMONA FOLYÓJA
ELLENTETTSÉG
NOLI ... TANGERE
... HERCEG (OPERA)
ALKOT
FÉL MILLIÓ!
GÖRÖG FILOZÓF.
DUPLÁN: SZÜLŐ
FEDLAPRA JEGYEZ
... VILLA (ANGOL FOCICSAPAT)
SPORTBAN: LABDAÁTADÁS
HERDÁL
ÚJRA FOGALMAZÁ
LATIN "ÉS"
ZENETÖRTÉNÉSZ (GYÖRGY
KÖZSÉG VÁGNÁL
BÓR ÉS SZÉN
CSACSI MONDJA
DUGI... (SZIGET)
KELVIN
GÁRDONYI ... (ÍRÓ V.)
TUSKÓHASÍTÉK
LÉGTORNÁSZ
NULLAPONT
TEHERGK.-MÁRKA
GÖRÖG ÉS SPANYOL AUTÓJEL
CSENDESÍT
... PACINO
EBBŐL KÉSZÜL A SZÉLKAKAS
ÁRAT NÖVEL
... MUSICI DI ROMA
DUPLÁN: CUKORKA
BELGA AUTÓJEL
...ENDRŐD (VÁROS)
L
ÁLLATÖVI CSILLAGKÉP

A 20. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„...Abba a kávéházba menni? Nem vagyok úgy öltözve!"
Dedikált könyvet nyertek:
Harmati Éva,
8200 Veszprém
Fehér Szilárd,
3516 Miskolc
Berta József,
3855 Fancsal
Gilicze Mihályné,
6050 Lajosmizse
Horváth Józsefné,
9177 Ásványráró
Patocskai Mihály,
6423 Kelebia
Pintérné, Szabados Éva,
2364 Ócsa
Hrubi Józsefné,
3900 Szerencs
ö. Nagy Ferencné,
1035 Budapest
Sándor Mihály,
5900 Orosháza
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Thália apróban

Alig van olyan régi magyar film – és mostanában ugyancsak sűrűn találkozhatunk ezekkel a televízió képernyőjén –, amelyekben ne kapott volna fontos szerepet a két világháború közötti évtizedek egyik legkedvesebb színésze, Rajnai Gábor. Rajnai angyali humorát előbb a kolozsvári Nemzeti Színház nézői ismerhették meg, aztán – századunk elején – már Pesten, a Vígszínház színpadán tölthettek vele felejthetetlen estéket. Később (1935-ben) a Nemzeti Színház nézőit derítette fel jóízű, ragyogó alakításaival. Fiatalabb éveiben fess huszártiszteket – például Noszty Ferit –, később idősödő gavallérokat, minden hájjal megkent ügyvédeket, papucsférjeket, atyákat játszott.

HASONLAT

Rajnai így határozta meg a színészt:

– A színész olyan mint a párbajhős: örül, ha *kihívják*.

KÖTÉL VAGY GOLYÓ?

Négy betyár szereplője is volt Hunyadi Sándor: Pusztai szél című darabjának. Csortos Gyula, Rajnai Gábor, Makláry Zoltán és Nagy György játszotta a szerepeket. Kettőt közülük a második felvonás végén, harc közben agyonlőttek, a harmadik felvonás statáriális bírósága elé így már csak ketten – Csortos és Rajnai – kerültek.

Próbák közben gyakran sóhajtozott Rajnai:

– Bárcsak engem is agyonlőnének! Inkább a golyó, mint a kötél!

Golyóhalál esetében ugyanis a harmadik felvonást *megúszhatta* volna...

*

JÓ TANÁCS

Rajnai Gábor szenvedélyes vadász volt. Egyszer új vadászfegyvert vásárolt, amelyet néhány színész barátja egy napra ellopott tőle és a boldogabbik végére egy kis réztáblát vésettek a következő jótanáccsal: *„Gabi, vigyázz! Élni és élni hagyni!”*.

*

TERMÉSZETBARÁT

A vadászatnál csak a természetért rajongott jobban. Tárogató úti gyümölcsöse messze földön híres volt. Alma, körte, és őszibarack szüreteire minden ősszel a színházi világ legnépszerűbb csillagait hívta meg. A Vígszínház egyik újonnan szerződtetett színésze, aki Rajnait addig csak hírből ismerte, azt kérdezte tőle, hogy tényleg olyan nagy természetbarát-e.

– Ahogy vesszük – felelte Rajnai –, a te *természetednek* például nem vagyok barátja!

*

ZENÉS PRÓBA

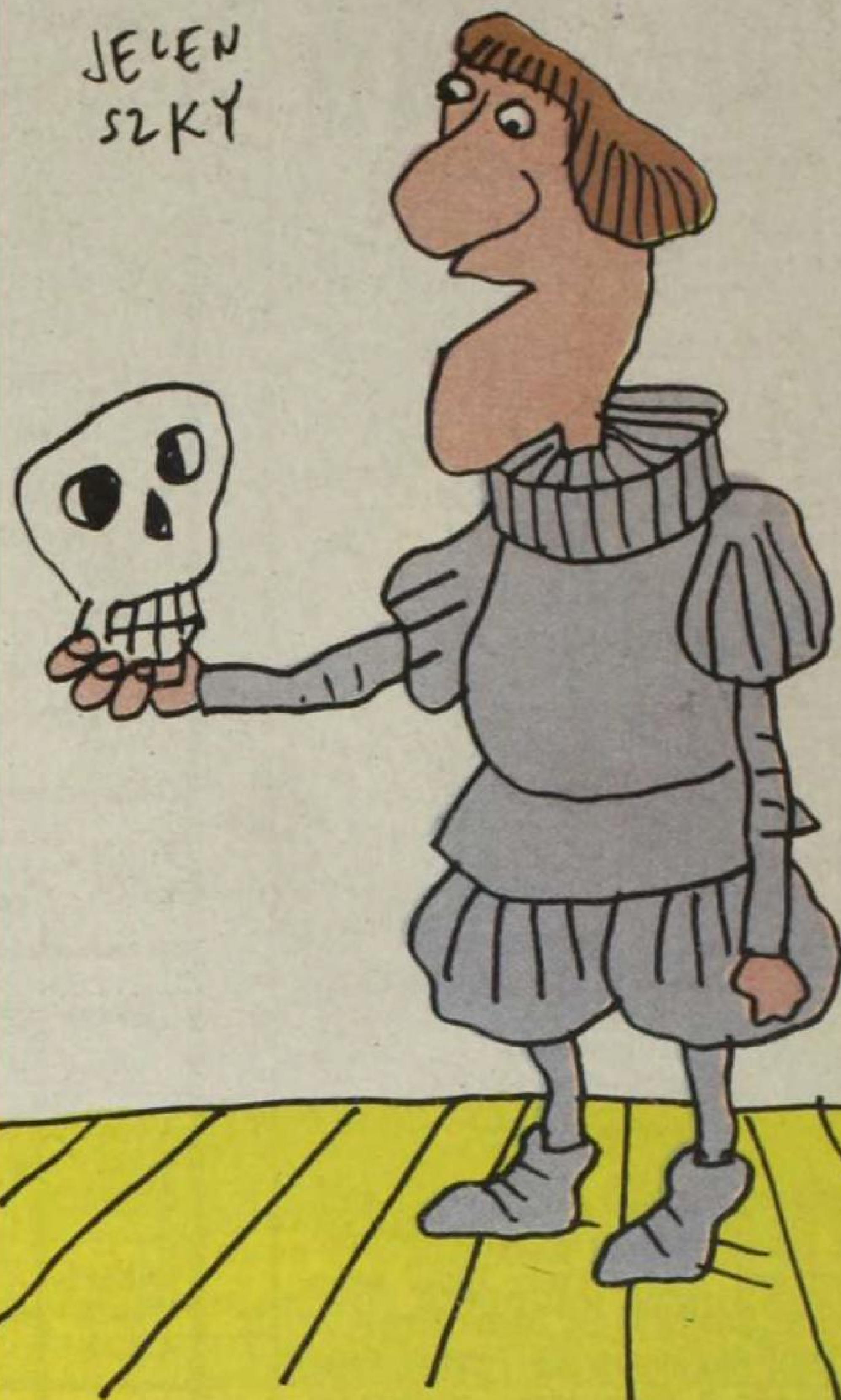
Zenés vígjátékot próbáltak a húszas évek végén. A Vígszínház előtti kispadon, a délelőtti napsütésben jelenésükre várakoztak a színészek. Törzs Jenő és Rajnai Gábor is köztük volt. A színházból, a nyitott ablakokon kiszűrődtek a próba hangjai. Egyszer csak egy rendőr kanyarodott be a Szent István körútról és egyenesen a színészbejáró felé tartott.

– Mit akar itt ez a rendőr? – kérdezték többen is megütközve.

– Valaki biztosan *hamisan* énekelt! – felelte villámgyorsan Rajnai.

BÁNOS TIBOR

ÉVADZÁRÓ

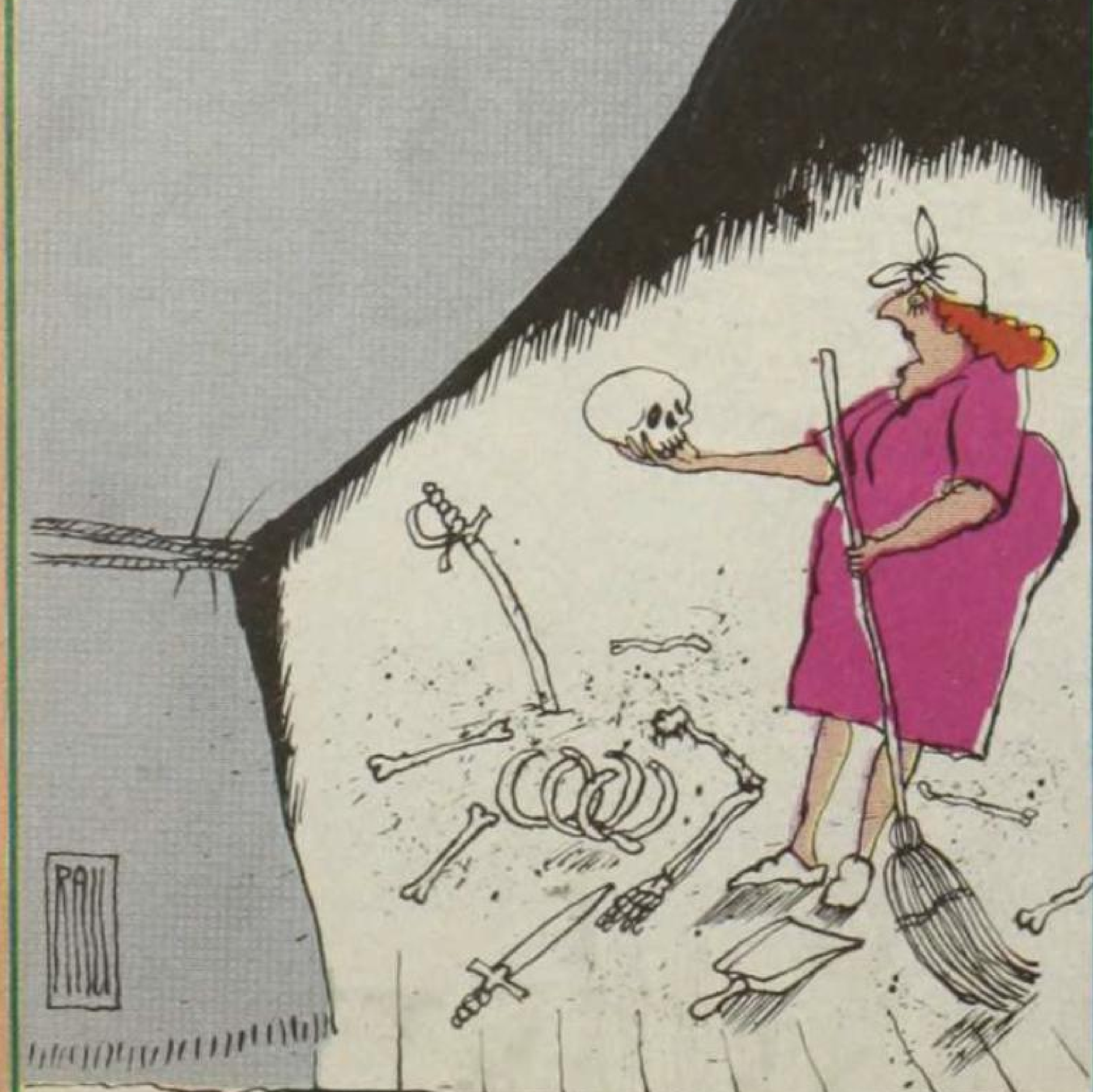
– Aztán jövőre lenni vagy nem lenni, ez itt a kérdés.

24. ALABÁRDOS

– Holnap önálló estet adok a Korona cukrászdában

A SZÍNHÁZI ÉVAD VÉGE

– Fölmosni vagy csak söpörni, ez itt a kérdés.

– Idén is megúsztuk csőd nélkül.

VÁRJÁTÉKOK

BÚCSÚÁRIA

